

TREDJE INSEGLET

God kväll, vänner! Låt oss nu stå upp bara ett ögonblick för att be! Vi böjer våra huvuden.

² Vår himmelske Fader, då vi hör den där — den där vackra hymnen, vi — vi tänker, Herre, på . . . Att Du är nära. Och vi ber, att Du ska ta emot oss ikväll, Herre, som Dina barn och förlåta alla våra synder och överträdelser och ge oss av Dina välsignelser, eftersom vi är ett behövande folk.

³ Och i den här betydelsefulla stunden, som vi nu lever i, och vi ser, att det för varje år blir mörkare och mörkare för världen. Och Herren Tillkommelse blir ljusare och ljusare, allt eftersom Han uppenbarar Sig i . . . I Sitt Ord och i Sin uppenbarelse. Vi har kommit ikväll igen, Herre, för att försöka ha det här mötet och för att be Dig, Herre, att öppna det här Tredje Inseglet i den här Boken åt oss, så att det blir känt för oss, så att vi kan veta, vad vi ska göra och hur vi ska leva, och hur vi ska bli bättre kristna.

⁴ Jag ber, Gud, att Du ska få varenda o-kristen här inne ikväll, att inse sitt behov av Dig. Bevilja oss det! Och jag — jag ber, himmelske Fader, att varenda pånyttfödd kristen kommer att inse, att han måste leva noggrannare än han har gjort tidigare, så att vi alla kan få vara i den kristna kärlekens och trons enhet.

⁵ Bevilja oss, att varenda sjuk person ibland oss ska bli helad ikväll, Herre! De inser verkligen sitt behov av Dig. Och jag ber, Fader, att Du ska välsigna allting, som görs eller sägs, till Din ära och härlighet, i Jesu Namn ber vi om det. Amen.

⁶ Ja, ikväll har vi åter igen församlat oss till det här, veckans onsdagskväll. Och vi litar på Herren ikväll för en — en underbar utgjutelse av Hans välsignelser över Hans Ord. Och idag har jag hållit på att studera, som vanligt, och försökt att tänka på de saker, som skulle vara mer passande att säga, och saken, hur man ska säga den och så beroende av Herren, att Han ger mig tolkningen av och meningen i — i det här Ordet, som är skrivet. Och jag är tacksam till Honom för vad Han har gjort för oss genom veckan, så att vi . . . För öppnandet av de här Inseglen.

⁷ Och jag, kanske det skulle vara en bra sak om söndagsförmiddagen, i . . . Ni vet, många gånger . . . Vi menar inte att bli missförstådda, men Ni vet, Ni . . . Det blir på det viset. Och så, kanske på söndag förmiddag, om alla, som har en fråga i sitt sinne ifråga om det, skulle skriva ut den och lägga den på bordet här på lördag kväll, så jag kan få se, vad det är. Och så försöker jag svara på den åt Dig på söndag förmiddag, om Herren vill. Jag tror, att det skulle vara bättre än det, som vi planerade, för ibland blir det missförstått, som Ni vet. Och på det viset kommer jag att få . . . Det skulle vara bättre, om jag

kunde — jag kunde få det utrett, ser Ni. Det skulle vara precis, vad det borde vara. För ibland, nu . . .

⁸ Någon ringde idag och sa, att — att, ringde upp och ville veta, om det var sant, att: ”Då Bortryckelsen har skett, skulle det bara vara en i Jeffersonville och en i New York, och resten av dem från utlandet.” Så, ser Ni, det var bara missförstått. Så sa någon, att: ”På lördag kväll, om Herren ger oss det sista Inseglet, så skulle Jesus vara här på söndag morgon.” Förstår Ni? Så det är ett — det är ett . . . Ser Ni, man — man kan inte . . . Det där, det där är inte så. Och man kan inte . . . Det är det inte.

⁹ Vi vet inte. Om någon talar om för Dig, att de vet när Han kommer, då vet Du, att de har fel till att börja med, för ingen vet det. Men vi vill leva idag, som om det vore just nu.

¹⁰ Jag tänker liksom vända Er helt om för en minut, så var redo! Jag — jag tror, att Jesus kommer att komma inom mindre än tre minuter ifrån just nu, i Hans tideräkning. Vet Ni, hur länge det skulle bli? Omkring trettiofem år. Ser Ni, tusen år är bara en enda dag hos Honom, förstår Ni.

¹¹ Så då Ni hör aposteln här borta säga: ”Tiden är nära”, här borta: ”Tiden är nära.” Aposteln sa det i Uppenbarelseboken. Vet Ni hur länge det är sedan? Det där har inte . . . Det där var bara igår för Gud, inte ens två dagar än.

¹² Och, ser ni, om det är tre minuter, mindre än tre minuter, till Hans Tillkommelse, ser Ni, skulle det vara trettio år, ungefär, för oss eller någonting i den vägen. Och titta hur, vad tre minuter skulle vara för Honom: Han reser Sig redan upp för att komma. Så vi, Ni. . . Ibland, då man läser här, talar Han med Ordets ordbruk, ser Ni, inte med vårt ordbruk.

¹³ Och om jag då visste, att Han skulle komma imorgon kväll, imorgon kväll, imorgon skulle jag studera och be Honom att ge mig Budskapet för det Fjärde Inseglet. Och jag skulle komma ner hit och predika Det, i alla fall. Förstår Ni? Jag — jag vill göra varenda dag precis vad jag skulle göra, om Han kommer. Och jag vet ingen bättre plats än att bli tagen just där man gör sin plikt, ser Ni, precis där man gör sin plikt. Så vi fortsätter bara att hålla på, tills Han kommer.

¹⁴ Ibland då vi bara läser, och var nu riktigt försiktiga! Och då Ni läser, få tag i banden, lyssna till dem riktigt noga! För Ni kommer att få tag i det på bandet, för de har spelat upp de där banden, och de är verkligen bra och klara. Så Ni kommer att få tag i det klarare där.

¹⁵ Nu är alla kära i Kristus ikväll, hoppas jag, och att alla älskar Honom.

¹⁶ Jag ska tala om för Er vad som ibland, vad som förvirrar folk, det är att någon kommer in och inte får tag i den första delen av mötet, ser Ni. Så de kommer in, och de hör en hänvisa tillbaka, gå

tillbaka till någonting, och så tar de det där, som sägs, och de fick inte den första delen. Då är det alldeles förvirrande för dem, ser Ni, då. Och de tror verkligen, att någonting sades annorlunda, men Det — Det är inte så.

17 Så om Du har en fråga, som Du inte förstår, så skriv den bara på en bit papper! Lägg in den när som helst mellan nu och lördag kväll! Och jag ska försöka på söndag förmiddag, att . . . Om det är litet förbryllande, Du säger: ”Ja, jag undrar precis vad *det här* betydde här. Jag fick inte tag i det.” Ni vet, vad jag menar. Då ska jag försöka besvara det åt Dig på söndag förmiddag, om Herren vill.

18 Ikväll nu kommer vi att läsa ifrån det här välsignade, gamla Ordet igen, i det 6:e kapitlet. Och vi börjar ikväll med det Tredje Inseglet. Och det är den 5:e versen, den 5:e och 6:e versen.

19 Och imorgon kväll avslutar vi de fyra ryttarna, den vita hästen och den röda hästen, svarta hästen och blekgula hästen.

20 Och jag vill säga detta. Att varenda gång, ända till den här morgonen, omkring . . . Å, jag stiger upp riktigt, riktigt tidigt och börjar be, innan saker kommer igång och fortsätter bara att be genom dagen. Men i morse, tidigt, kom Den Helige Ande dit, där jag var. Och precis så klart som vad som helst såg jag — jag såg det här ytterligare Inseglet öppna sig nu, precis exakt. Nu — nu — nu vet jag, att Han hör mig. Och jag är mycket tacksam.

21 Nu ska Ni bara komma ihåg, att det är någonting, som håller på att ske. Så att jag — jag hoppas, att Ni uppfattar det, ser Ni, där . . . Att det är någonting, som sker. Jag vill bara pröva den här församlingen en enda gång och se efter, om de faktiskt skulle kunna fånga upp någonting, innan det i själva verket äger rum. Kom nu ihåg det, kom ihåg, vad jag har sagt till Er! Och må Herren hjälpa oss nu!

22 I den 5:e versen, nu.

Och då han hade öppnat det tredje inseglet, hörde jag det tredje väsendet säga: ”Kom . . . se!” Och jag såg, och se, en svart häst, och han som satt på den hade en balansvåg i sin hand.

Och jag hörde en röst mitt ibland de fyra väsendena säga: ”Ett mått vete för en penning och tre mått korn för en penning, men se till, att du inte skadar oljan och vinet!”

23 Låt oss nu se på bakgrunden till det här litet grand och på de Insegel, som vi har passerat! För precis liksom i församlingstidsåldrarna, å, vi försöker ge en bakgrund, för att liksom få en övergång, så att man kan . . . Det är så, det faktiskt är med tidsåldrarna i Skriften, den ena överlappar den andra, precis så där. Liksom då man klättrar på en stege, och går i en

trappa, rättare sagt, det ena går ner till det andra och kommer tillbaka så där, liksom då man går upp ett steg.

²⁴ Och de här Inseglen, nu . . . Det är en — Återlösningens Bok, som är förseglad. Förstår alla det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Och den här Boken är förseglad med Sju Insegel. Det är en sjufalt förseglad Bok. Förstår Ni?

²⁵ Och kom nu ihåg, liksom vi avbildade det för Er och tog det från Jeremia och allting! De nu, då de hade . . . De skrev *så här*, på ett stycke skrift, eller ett papper, rättare sagt. Eller inte ett papper, utan det var en hud. [Broder Branham illustrerar rullandet och förseglandet av en bokrulle genom att använda pappersark. — Utg.] Och de rullade upp den, *så här*. Det där, nu . . . Och sedan lämnades änden av den *så där*, den anger, vad som finns där. Sedan tar den nästa samma slags plats, rullas upp på samma sätt, rullas *så där*. Och så, vid änden där, rivs den av *så där* och lämnade en till.

²⁶ Nåväl, det där var den sjufalt förseglade Boken. Vi har nu inte haft *sådana här* böcker förrän på senaste tiden. Böckerna på den gamla tiden var bokrullar. De rullades upp. Och så, då de ville ha ämnet eller vad som helst . . . Liksom om — om Bibeln rullas upp, man vill läsa Jesajas Bok, då skulle man bläddra ner här till Jesaja, sedan rulla ut Den *så där*, och läsa Den. Och det här är en sjufalt förseglad Återlösningens Bok.

²⁷ Och nu finner vi, att Lammet kommer ut, tar Boken ur handen på Honom, som satt på Tronen och bryter Inseglen, och — och lossar . . . Och frigör Det Där, frigör Inseglen åt människorna.

²⁸ Och de fyra Väsendena, som sitter där, det där tog vi i församlingstidsåldrarna, samma fyra Väsenden, man ser dem hela vägen genom Skriften, och de är Denne, som anmäler, att de här Inseglen håller på att brytas. Och nu ser vi, att det är en — en Återlösningens Bok.

²⁹ Sedan gick vi tillbaka och fick tag i Släktingsåterlösaren, och tog upp Honom för att se efter, vad Hans uppgift var. Och nu har Kristus i alla dessa år hållit på att utföra Släktingsåterlösarens uppgift. Alla som nu förstår det där, säg: "Amen."! [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Han har hållit på att utföra Släktingsåterlösarens uppgift.

³⁰ Men det kommer att komma en tid, då återlösningssuppgiften kommer att vara över. Och då återlösningssuppgiften är över, då lämnar Han Guds Tron, där Han sitter nu. Men det är inte Hans Tron. "Den, som övervinner, ska sitta tillsammans med mig på min Tron, liksom jag har övervunnit och satt mig på min Faders Tron." Det där är inte Hans Tron. Den tillhör Anden, Gud. Kristus, Lammet, den tillhör inte Honom. Han är den förkroppsligade Guden, ser Ni, vilket är samme Gud, som har förkroppsligats. Nu reser Han Sig ifrån sätet . . .

31 Först gick kungörelsen ut, om: "Vem kan komma och åter- . . . Och ta denna Återlösningens Bok?" För hela återlösningensplanen, ser Ni, från Adam, allt som Adam förlorade.

32 Det fanns ingenting förlorat före Adam. Och efter Adam var allting förlorat på jorden. Och allting på jordens skapelse var förlorat. Och allting föll tillsammans med Adam, för över avgrunden, så att ingen kunde komma tillbaka, det fanns inget sätt alls. Människan, då hon syndade, lämnade hon sin väg, hon lämnade ingen väg tillbaka åt sig. Och då det . . .

33 Då den här frågan ställdes. Johannes, uppenbararen, som . . . Profeten Johannes var i synen och såg det. Och det fanns ingen människa i Himmelen, ingen människa på jorden, ingen människa under jorden eller någon, som ens var värdig att få titta på Boken. Förstår Ni? Tänk nu bara på det! Då kommer Lammet fram, och Han tar Boken. Nu ombads Johannes att inte gråta mer. Han sa: "Se, Lejonet av Juda har segrat, och — och Han kan ta Boken och öppna den." Så han vände sig för att titta efter ett Lejon, och han såg ett Lamm. Den äldste ropade och sa: "Ett Lejon har segrat." Men då han kom och tittade, var det ett Lamm, som kom ut ifrån Tronen.

34 Nu hade han aldrig lagt märke till Det Där tidigare. Varför? Han hade varit där bakom och utfört Sin medlaruppgift, för Han blödde för människorna, bad för människorna, ända tills den sista själen, som sattes i Lammets Livsbok innan världens grund lades, kom in. Det kommer bara att finnas så och så många av dem där, och så är det. Det är alltsammans. De andra kommer inte ens att vilja komma in, de har ingen lust att komma in. Och så då, då den där sista själen kommer in, då är återlösningens tid avslutad.

35 Då kommer Lammet fram för att göra anspråk på Sina rättigheter till det, som Han har återlöst, och det är hela skapelsen. Jorden och allting tillhör Honom. Förstår Ni? Han har återlöst det med Sitt eget Blod. Och då Han kom fram för att ta den här Boken, för att öppna Den, å, oj, de var . . . Johannes grät inte längre. Och han tittade, och det här Lammet var ett slaktat Lamm. Det hade redan blivit dödat, men det var levande igen. Och nu fann vi ju, att ett slaktat lamm är ett blodigt lamm, som blöder över hela sig. Det har blivit dödat. Efter att Det hade blivit dödat, hade Det uppstått igen. Det satt på Tronen, dvs. inne bakom Tronen, *så här*, och bad för alla de där själarna, som skulle komma. Sedan, då den siste var här, och det var fullbordat . . . Gud höll fortfarande i Återlösningens Bok. Förstår Ni? Nu håller Han bara på att utföra Släktingens uppgift, nu.

36 Liksom då Boas gick ner, och Rut bara satt kvar där och väntade, tills Boas . . . Jag menar, Boas utförde åt- . . . Släktingens återlösningensuppgift. Kommer Ni ihåg, att jag predikade om det där för inte så länge sedan? Rut,

explockningen. Och Rut, vad hon än gjorde, och vidare, och det sista var, att Rut väntade. Kommer Ni ihåg, hur jag lät det där vara en förebild till Församlingen? Medan Boas går ner för att utföra släktingens återlösningsverk. Han gjorde det, sparkade av sig sin sko och avlade ett vittnesbörd och återlöste Noomi och därigenom fick – fick han Rut. Så nu väntade Rut bara, för hon hade redan arbetat. Hon hade gjort alla de här andra sakerna, men nu väntade hon. Och sedan då . . . Församlingen väntar, vilar (många av dem, de flesta av dem, i jordens stoft), medan Han utför Sin Släktings-Återlösar-uppgift.

³⁷ Nu blir ju världen värre och värre. Och synden hopar sig, och – och sjukdom och besvär och död och sorg. De Gudlösa männen och Gudlösa kvinnorna dör ut. Cancer äter upp dem och allting annat, då de inte kan tillägna sig tro nog till att sträcka sig ut dit och ta tag i det.

³⁸ Lägg nu märke till det! Men sedan, efter att allting var över, efter Hans medlar- . . . Då Hans förbön var över, kommer Han fram, tar Boken ur handen på Honom. Och då började Johannes och allting i Himmelen och . . . Själarna under altaret började ropa. Vi får det där i det Sjätte Inseglet igen. Och så de fröjdade sig! Och – och de föll ner, de äldste, och hällde ut de heligas böner. Och själarna under altaret ropade: "Värdig är Du, för Du har återlöst oss åt Gud! Och vi far tillbaka till jorden för att leva som kungar och präster." Å, där var ett stort . . .

³⁹ Och Johannes sa, att "Alla i Himmelen, allting under jorden och allting" hörde honom prisa Gud för det. Johannes måste ha funnit sitt namn Däri, ser Ni. Hela den där tiden!

⁴⁰ Sedan sa han: "Han är värdig att ta Återlösningens Bok." Nu hör den inte hemma borta hos Domaren längre. Den tillhör Återlösaren, och Han har utfört återlösningsverket.

⁴¹ Nu tänker Han visa Församlingen, vad Han har gjort. Amen. Förstår Ni? Då tar Han bara . . . Men Boken är stängd. Ingen visste alls. De vet, att Den var en Återlösningens Bok, på Den där, men Den ska uppenbaras i den yttersta tiden. Enligt Uppenbarelsboken 10 ska den sjunde ängeln komma att bli given Budskapet om Det Där. För det står, att: "Vid tiden för ljudet av den sjunde församlingstidsåldern, den sjunde ängeln, då han ljuder, skulle alla Guds hemligheter vara avslutade, vid ljudet av honom." Sedan, efter att Den är uppenbarad, kom Ängeln ner från Himmelen, vilken var Kristus. Kom nu ihåg, att den här ängeln är på jorden, en budbärare.

⁴² Ner kommer Kristus, Ni ser Honom i Uppenbarelsbokens 10:e kapitel, sätter en fot på land, den andra på havet. Regnbågen över Hans huvud, ögon liksom . . . Och fötter liksom eld osv. Räcker upp Sin hand och svär vid Honom, som lever i evigheters evighet på Tronen, att: "Det ska inte längre vara tid." Och då Han svär denna ed, låter Sju Åskdunder höra sina röster.

43 Och skrivaren som, då Johannes togs upp, skulle skriva, vad han såg. Han började skriva ner det. Han sa: "Skriv Det inte!" För . . . "Skriv inte Det Där!" Det är en o- . . . Han sa: "Besegla Det!" I vad? "Besegla Det! Säg Det inte!" Ser Ni, Det ska uppenbaras, men Det är inte ens skrivet i Ordet.

44 Och sedan, då Han började öppna Inseglen, finner vi, att de var alldeles förbryllande. Förstår Ni? Då Han öppnade det Första Inseglet, tänkte han: "Här kommer det nu att stå: 'Och det kommer att komma, att *den och den* ska inta Tronen, och *en viss göra så här* och *den här* kommer att göra så där.'"

45 Men då det var, här har han gått ut, en vit ridhäst, och en ryttare på den. Nåväl, "Han hade en båge i sin hand, och han blev given en krona efter ett tag", sa han. Det var alltsammans.

46 Och Lammet vände tillbaka igen och drog av ett Insegel till, och här gick det ut en svart . . . En ryttare på en röd häst. "Och han hade en . . . Gavs en — ett svärd, och han skulle komma att förklara krig och gavs stor makt och tog freden ifrån jorden, och döda varandra." Det där var liksom en . . . Fortfarande någonting mystiskt (eller hur?), då Han öppnade Det.

47 Och fortsätter sedan och sa: "På den tiden, precis före de här Sju Åskdundren, uppenbaras alla hemligheterna här."

48 Titta nu! Sedan finner vi, då vi har studerat, att fram genom tidsåldrarna har vi haft reformatorer, inte profeter. Reformatorer! Och vartenda ämbete har sin egen — sin egen verksamhet.

49 Precis liksom en man, som är teletekniker, han är inte exakt någon elektriker. Han kanske kan göra ett litet arbete med det. Och likaså, om en man är linjearbetare, förvisso . . . En man, som är stolphålsgrävare, och aldrig har gjort något linjearbete, det är bäst, att han håller sig borta ifrån linjen, men han kanske kan göra ett litet hoplappningsarbete eller någonting.

50 Men då den verkliga Saken ska uppenbaras i den yttersta tiden om den sista delen av Församlingen, det är då, som Gud har sagt, att Han ska sända till oss, enligt Skriften. Och vi har sökt igenom det om och om igen, att Han förutsa, att Elias Ande skulle komma tillbaka i någon person. Jag tror nu, att det där har gjorts lika klart. Och vi . . . Och vi väntar på, att det där ska ske, att någonstans en smord person i den yttersta tiden ska uppstå. Nu kommer Ni att få höra en massa fanatiker och allting annat, men det bara — försöker bara . . . Det är djävulen, som försöker ta bort ifrån den verkliga, då han kommer hit, ser Ni. Men det kommer att identifieras ordentligt. Ni vet, vad Elia var, och ge akt på det, så — så kommer Ni att veta. Och sedan, då han . . . De Utvalda kommer nu att veta.

51 Inte de andra. De kommer förvisso inte att göra det. De kommer att missa Det med en miljon mil. Liksom . . . Vi har gått igenom allt det där och visat, hur de missade Johannes, hur de

missade Elia, hur de missade Jesus, hur de missade dem hela vägen fram. Och de kommer att göra samma sak, för Bibeln säger, att de skulle göra det. Förstår Ni? Så då, på den tiden, kommer Det att vara mycket oansenligt. Det kommer att vara så enkelt. Det där kommer . . . Det kommer folk att avfalla ifrån Det. Det är alltför enkelt för dem. Vi finner det, och alltid då folk blir smarta och utbildade och vet en hel massa, då bara . . . Det är just den sorten, som missar det, ser Ni. Förstår Ni?

⁵² Jesus tog aldrig den sortens människor till att vara Hans lärjungar. Han tog olärda människor, fiskare, och ingen var ansluten till deras församlingar osv. Han fick bara tag i vanliga människor, skattmasar och bönder och fiskare osv. till att utföra Hans verk. Förstår Ni? För de — de vet, att de inte är någonting, då kan Han göra någonting av dem, ser Ni. Så länge de fortsätter att veta, att de inte är någonting, då kan Gud verka.

⁵³ Men då de börjar tänka, att de vet någonting, då säger Bibeln: ”Ni vet ingenting, som Ni borde veta.” Och så finner vi — då finner vi det.

⁵⁴ Och nu finner vi så, att det är meningen, att de här hemligheterna ska uppenbaras.

⁵⁵ Och varför fick inte de här andra männen, Wesley, Luther, och de där stora reformatörerna, som fick fram rättfärdiggörelsen, helgelsen, Pingstens tidsålder med dopet i Den Helige Ande osv., varför fick inte de tag i de här — de här Budskapen? Varför fick inte de tag i Dem? För att de var reformatorer. Förstår Ni?

⁵⁶ Precis liksom, om man tar det från andra sidan, det fanns folk, som kom in, som var, ”hade makt som kungar, men var inte kungar”. Förstår Ni? Förstår Ni? Man måste lägga märke till Bibelns uttryckssätt om vad som helst. Förstår Ni? Se upp, nu! Men det här, orsaken till alla de vilsekomna ändarna, om den mystiska delen om rättfärdiggörelsen, den mystiska delen om helgelsen, den mystiska delen om Den Helige Andes dop. Och, å, vilken sort . . . ? Åt Eva ett äpple, eller åt hon ett granatäpple eller någonting? Förstår Ni? Vad var ormens säd? Och — och är dopet i ”Faderns, Sonens, Den Helige Andes” namn eller ”Herrens Jesu” Namn rätt? Och, å, hundratals av de där sakerna har lämnats som lösa ändar. Förstår Ni?

⁵⁷ Och då, i sista stund, ska den här mannen komma och uppenbara saken, ser Ni, ta upp Skriftställena. Det kommer att vara ordentligt identifierat. Titta! Jajamänsan. Och det kommer nu inte att vara någonting stort och mäktigt, nu. Det ser så ut, här i Bibeln, som att det skulle vara någonting stort.

⁵⁸ Hur mycket större var det inte, då det var meningen, att Johannes skulle komma dit ner och döpa! Tänk bara nu! Profeterna fordom, hela vägen bakåt, Jesaja, Malaki och allesammans talade de om honom, då han skulle komma. Och

då han gjorde det, bara en ensam, gammal, utbildad man med skägg över hela sitt ansikte och hår, som stack ut som en lurvig mask, och ett stort gammalt stycke fårskinn draperat omkring sig. Ingen utbildning alls, gick aldrig i skolan en enda dag i hela sitt liv, så långt vi vet. Förstår Ni? Här kom han ut ifrån öknen, inte ens så mycket som hälsad välkommen till en talarstol, och stod där ute vid Jordan-floden och började ropa, att folk skulle omvända sig. Skulle Ni kunna föreställa Er det!

⁵⁹ Bibeln säger, att: "Allting kommer att vara så underbart på den tiden, att till och med alla de höga platserna ska sänkas, och alla de låga platserna ska höjas." Jajamänsan. "Och alla de ojämna platserna ska jämnas ut."

⁶⁰ Å, jag kan föreställa mig att få se dem där ute, de tänker att Johannes skulle komma ut, eller den här store förelöparen för Kristus, och bara ta hela öknen och jämna ut den och klä den med gräs igen. Förstår Ni? Å, de, jag föreställer mig, att de hade det alltsammans alldeles färdigt, ungefär liksom de har idag.

⁶¹ Men det var så anspråkslöst, att till och med apostlarna missade det. De sa: "Men, vad säger Skrifterna, om . . . Ska Du gå dit upp för att offras nu? Varför säger Skrifterna, att — att Elias måste komma först?"

⁶² Han sa: "Han har redan kommit, och Ni visste det inte. Och med Människosonen kommer de att göra samma sak. Men Johannes", sa Han, "gjorde bara vad det var meningen, att han skulle göra. Och de gjorde mot honom, precis vad det var meningen, att de skulle göra. Och", sa Han, "så måste Människosonen lida."

⁶³ Å, det var inte, antar jag, en tredjedel av hela den judiska rasen, som någonsin visste, att Jesus Kristus var på jorden. Inte . . . De kanske hade hört om någon fanatiker där nere någonstans, men de fäste ingen uppmärksamhet vid det, bara fortsatte. "Han kom till Sina egna, och Hans egna tog inte emot Honom." Det är nu där, som jag tror, att till och med . . . Nu står det ju inte, att Han skulle komma i hemlighet.

⁶⁴ Men Bortryckelsen kommer att vara en hemlighet. Så om det var så hemligt, då Han kom, hur mycket mer kommer inte Bortryckelsen att vara okänd! Förstår Ni? De kommer inte att veta om den. Direkt kommer de att säga: "Ja men, jag trodde, att det var meningen, att vi skulle få en Bortryckelse. Och all denna dom över jorden?"

⁶⁵ Han kommer att säga: "Den har redan ägt rum, och Ni visste det inte." Förstår Ni? Den kommer att vara så, precis liksom en tjuv om natten.

⁶⁶ Liksom en — en bok jag läste en gång. Vad heter den? *Romeo och Julia*, är det, vad det var, eller någonting? Han satte, fick upp stegen på sidan av huset på något sätt. Jag glöm- . . . Det var så länge sedan. Och kom, fick sin . . . För att få ut henne om natten.

67 Det är nu på det viset, som det kommer att — det kommer att ske, och den kommer att vara förbi. Inte att de kommer att skicka ner en skara Änglar med några spadar och gräva upp gravarna. Bibeln säger: ”Vi kommer att bli förvandlade, till och med innan man skulle kunna blinka med ens öga.” Bara en blinkning, det kommer att vara över alltsammans, så kvickt.

Man säger bara: ”Någon försvann.”

68 Ja, jag skulle föreställa mig, att om vi kunde söka igenom världen idag, har det varit femhundra människor, som har försvunnit från jorden varje dag, ser Ni, som de inte vet någonting om. De bara verkar försvunna.

Jaha, det kommer inte att vara alltför många, som går i den där Bortryckelsen.

69 Nu vill jag inte skrämma Er, och jag — och jag — jag — jag — jag tror inte, att det är så, men jag vill bara tala om för Er, vad Han sa. Och Ni vet det själva. ”Liksom det var på Noas tid, då åtta själar räddades genom vatten. Åtta själar ur hela världen blev räddade genom vatten.”

70 Nåväl, man säger: ”Oj, oj! Det är ingen idé, att jag försöker.” Det där visar, att man inte har den slags tro, man behöver.

71 Om det bara kommer att — kommer att bli en enda, kommer det att bli jag, amen, för jag tror. Förstår Ni? Det är på det viset, man vill tro på det, ser Ni, ”Vara jag.” Visst. Jag vill leva så nära Honom, att jag vet, att Han kommer att ta mig, då Han kommer. Jag tror det. Det är riktigt. Så om det . . . Om alla andra missar det, kommer jag att vara där genom Hans nåd. För Han lovade mig det, och jag vet, att jag kommer att — jag kommer att vara där, för Han kan inte ljuga. Och jag vet, att min själ och mitt liv bär vittnesbörd, och jag försöker leva dagligen, precis som om Han höll på att komma, så jag — jag — jag kommer att vara denne. Det är så, man vill känna sig. ”Om det kommer att bli åtta, kommer jag att vara en av de där åtta. Kommer det att bli femhundra, kommer jag att vara en av de där femhundra. Vet inte, hur det är med den andre mannen, men jag vill vara en av de där femhundra.” Förstår Ni? Det är på det sättet, man vill komma ihåg det. Förstår Ni?

72 Och om man inte kommer ihåg det på det viset, är det något fel med ens tro. Förstår Ni? Man är ännu inte säker på, att man är frälst, då. Man bara gissar det. Gör inte det! All right.

73 Vi kommer inte att komma in i det här Inseglet, eller hur? All right. Jag vill varenda kväll . . . Jag vet inte, om Ni misstyster, att jag tar upp Er tid. Vi skulle kunna komma ut litet grand tidigare. Det är inte alltför . . .

74 I uppenbarandet av de här, av de här Inseglen, kom ihåg att det faktiskt är bara en vers. Den första är kungörelsen av det, den 2:a versen. Nästan alla kommentarer osv., läsningen av det,

eller — rättare sagt läsningen av deras tankar, och jag har — och jag har alltid trott liksom nästan alla av dem gör, att den där första hästryttaren var den — var den tidiga församlingen. Men då Den Helige Ande uppenbarade det, var det absolut tvärtemot det. Och så sedan, allt det gör, är bara att visa, vad det är. Och så försöker jag . . .

75 För mig, nu, är det här mycket heligt. Det är orsaken till, att jag hellre besvarar de här frågorna. Och låt oss få det, så att alla vet rätt, och på banden också, att de kommer att förstå nu! Förstår Ni? Jag försökte tala en stund om kvällen om bakgrunden, för att få människorna att . . .

76 Man rusar in och tränger sig in, och man borde inte göra det. Förstår Ni? Men då det görs, är det mänskliga varelser. Och det är hett här inne — här inne, och man — och man är rastlös.

77 Men Ni har varit mycket, mycket trevliga. Det bästa jag någonsin har sett människorna uppföra sig i tabernaklet har varit i den här mötesserien. Och man har suttit tyst, och mödrarna har tagit sina små barn till barnkammaren, då de började gråta. Och allting har varit mycket trevligt.

78 Men jag försöker ge bakgrunden till det, tills jag bara känner Andens smörjelse över mig till att säga de här Orden, till att säga det, som har blivit uppenbart för mig. Och om jag då någonstans, då jag har gjort det, om jag har gjort ett misstag här, skulle Han säkert här inför allt folket rätta till det åt mig. Jag — jag vill det. Det är — det är . . . Jag vill ha Det rätt. Det finns inget behov av att ta det man bara föreställer sig. Det finns någonting, som är rätt, och — och vi vill ha Det. Vi vill, att Gud ska ge oss det, som är rätt.

79 Så nu tog vi det här, de här ryttarna, eftersom de kom fram. Den första hästen, nu, och vi inser, att det var Antikrist, som gick ut. Och så fann vi igår kväll, att samme man, som gick ut som Antikrist, som en vit häst, vi fann honom igår kväll att han red med ett svärd och dödade människor.

80 Nu finns ju alltid det naturliga och det andliga, nu. Och för Församlingens skull vill jag symbolisera det, precis innan vi kommer till öppningen av det här Inseglet.

81 Vilket, vad Han gav mig, det har jag nedskrivet här. Jag har åtskilliga skriftställen här, sju eller åtta sidor av dem, och som jag hänvisar till.

82 Lagg märke till, att jag vill ge en förebild till Församlingen och göra den så lättbegriplig, att Ni måste förstå den. Förstår Ni?

83 Nu fanns det ju en naturlig brud i Edens lustgård. Kommer Ni ihåg igår kväll? Den där naturliga bruden, hon var Adams älskling, ännu inte hans hustru, för han hade ännu inte känt henne som hustru.

84 Precis liksom Maria var Josefs hustru, men han hade ännu inte känt henne. ”Hon befanns vara med barn.” Förstår Ni?

85 Nu, innan Adam kände sin hustru, var hon bara brud åt honom. All right. Och vi finner, att Gud . . . Hon, hon föll i Edens lustgård, för att hon underlät att hålla sig till Guds Ord.

86 Nu visste Han ju, att Satan skulle komma lös ibland dem, så Han gav dem en — ett ställe att hålla sig bakom, befäste dem. Nåväl, där, vem skulle kunna veta om något bättre ställe att vara befäst på, än Gud, om Han försöker ta vara på Sina egna barn?

87 Om jag ville ta vara på min lille Joseph, ja, broder, allting . . . Och jag visste, att hans liv berodde på det, å, jag skulle . . . Och om jag kunde göra det. Nåväl, om fyrtio fot armerad betong skulle — skulle vara det, som gjorde det, är det . . . Jag skulle göra den nittio fot, för att vara säker på det.

88 Och om jag kan tänka så om min lille pojke, (vilken, om hans dödliga liv hade förlorats, tror jag, att ett barn skulle bli frälst,) hur mycket mer för Gud, för Hans barn, som skulle gå evigt förlorad! Vad skulle Han placera honom bakom? Han placerade honom bakom Sitt eget Ord. Så länge man är i det Ordet, är man säker. ”Om Ni förblir i mig och mina Ord i Er, be då bara om vad Ni vill.” Det är det, Ordet.

89 Så Eva började ströva i lustgården, och hon träffade på ormen, en mycket uppsnopsad slags karl. Och hon . . . Och han började . . . Nu var ju han på den andra sidan. Gud lever, bor, arbetar i ödmjukheten, aldrig på något annat sätt. Förstår Ni? Nu vandrade den lilla, ödmjuka damen omkring där, och Satan kom fram som en vis, elegant, polerad sorts karl. Och han ville sälja programmet till henne. Så länge som . . .

90 Oavsett hur mycket Satan var där, så länge som hon stannade bakom det här Ordet, var hon all right. [Broder Branham klappar sin Bibel. — Utg.] Förstår Ni? Så låt Satan göra vadhelst han vill, stanna bara kvar hos Ordet, Du! Gör ingenting alls annorlunda!

Om han säger: ”Å, Du är sjuk!”

”Genom Hans sår är jag helad.”

”Mja, Du kommer att dö.”

”Han ska låta mig uppstå igen. Han lovade det.”

91 Ser Du, stanna bara kvar bakom Ordet! Det är alltsammans. Kristus själv återvände till Ordet. ”Det är skrivet.” Förstår Ni? Stanna nu kvar bakom Ordet!

92 Men Eva, hon började tänka på att ge sig, men hon gav sig aldrig alldeles. Hon gav sig bara ifråga om en enda liten fras. Och det var det, som Satan ville, att hon skulle göra. Han fick bort henne från platsen bakom Guds löfte genom att resonera.

Försök aldrig att resonera om Guds Ord! Tro Det bara! Förstår Ni?

93 Så hon gick ut Därifrån. Och innan Adam någonsin kom till henne som hustru, var hon redan befläckad av Satan. Och hon . . .

94 Och la Ni märke till det? Kristus gjorde exakt samma sak. För återlösningen, nu, måste Gud vara där först. Märkte Ni det? Maria, innan hon kom till Josef, hade Den Helige Ande redan kommit dit. Amen. Förstår Ni? Det var där, som Återlösaren kom.

95 Lägg nu märke till det, nu, den naturliga kvinnan föll, och Gud skapade ett sätt för henne att bli återlöst. Fastän hon hade fallit, skapade Han ett sätt.

96 Det där var nu den första bruden på jorden, som föll innan hennes man och hon hade gift sig. Hon föll på — på grund av resonemanget om — av resonemang istället för att stanna kvar hos Ordet. Hon föll. Och hon föll till döds, evig avskiljelse. Med sig tog hon sin man och allting annat, som fanns på jorden. Hon föll!

97 Men nu skapade Gud, full av barmhärtighet, ett sätt att återlösa den där kvinnan. Och nu lovade Han henne, talade om för henne, att någon gång i framtiden skulle det sanna Ordet komma till henne igen. Det sanna Ordet ska ges till känna för henne. Kom nu ihåg det där! För Han utlovade Kristus, genom kvinnan.

98 Och Kristus är Ordet. Johannes 1: ”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött”, ser Ni, ”och bodde ibland oss.” Gud bodde ibland oss i kött. Han var Ordet.

99 Före ett Ord finns det en tanke. Och en tanke måste skapas. All right. Så Guds tankar blev skapelse, då det uttalades genom ett Ord. Det är då Han presenterar det för — för Dig som en tanke, Hans tanke, och den uppenbaras för Dig. Då är den fortfarande en tanke, tills *Du* uttalar den. Det är orsaken . . .

100 Moses gick ut för att be. Den där Eldstoden var hos honom, och Han sa: ”Gå, håll Din stav mot öster och säg, ropa på ’flugor!’”

101 Där fanns inga flugor. Men han gick och höll i staven där och sa: ”Varde flugor!” Inga flugor alls, ännu. Gick tillbaka. Men orden, Guds tanke, har redan uttalats. Det är ett ord, nu måste det ske.

102 Förstår Ni inte nu, vad Jesus sa? ”Om Ni säger till detta berg, inte om jag säger det. Men *Ni* säger till detta berg: ’Var flyttat!’”

103 Och innan man visste ordet av, antar jag, på Mose tid började stora gamla gröna flugor surra. Och efter ett tag var det två och ett halvt kilo per meter. Förstår Ni? Var kom de ifrån? Han . . . Gud skapade dem. Ser Ni inte, hur . . .

104 Gud kan förstöra den här världen ikväll med — med knott, om Han vill. Ja, Han skulle kunna lägga en hög med knott ända till månen. Det enda Han skulle kunna göra, är att bara säga: ”Varde knott, till månen!” Det skulle vara allt som behövdes för det. Inga kemikalier eller någonting, de skulle bara fortsätta att växa, växa, växa på. Förstår Ni?

105 Han kan göra, vad Han vill. Han är Gud, Skaparen. Det enda är att bara uttala det. [Broder Branham knäpper med sitt finger en gång. — Utg.] Det är riktigt. Han är Skaparen. Om vi nu bara kommer till insikt om, hur stor Han är! Förstår Ni? Han bara gör, vad Han önskar.

106 Han sitter där uppe och tittar på folk, och de här små utbildarna, som är så smarta och: ”Det finns ingen Gud”, och — och allting. Haha! Å, det är som om de var i Babel igen. Förbistringen, rättare sagt.

107 Nu lägger vi märke till, att Gud sa till Eva, att: ”Efter en så lång tid, är Ordet på väg tillbaka till Dig.” Hur var det nu, hon föll? Jag vill, att min klass ska säga det. Vad föll hon från? Vad föll Eva från? Ordet. Är det riktigt? [Församlingen säger: ”Ordet.” — Utg.] Ordet. Och Gud sa, att Han skulle skapa ett sätt att återlösa henne tillbaka till Ordet igen. All right. Efter en så lång tid skulle Ordet bli känt för henne. All right. Ordet skulle komma för ett enda ändamål nu. Håll nu fast i det jag säger! Ordet skulle komma till henne för ett enda ändamål, det var för återlösningen. All right.

108 Men tills — fram till dess fick hon en ersättning, som skulle — som skulle fungera tills tiden kom för det ursprungliga Ordet. Förstår Ni nu klart? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Förstår Ni? Han sa till henne, att Ordet skulle komma till henne igen, men fram till den tiden gav Han henne en ersättning, tills den tiden kom. Så Han gav henne ett offer att göra, en ersättning för det där Blodet.

109 Nu var blodet av tjurar och får och getter osv., men det tog inte bort hennes synd. Förstår Ni? Det täckte bara över hennes synd. Det tog inte bort den alls. Det övertäckte den. För det var ett djurs blod, och i djurets blod var djurlivet. Det var en ersättning tills det verkliga . . . Ta på Er rockarna nu!

110 Det verkliga, mänskliga Blodet, som mänskliga varelser skulle vara, förkroppsligades (Gud) utan sex, jungfruligt, jungfrufödelsen åstadkom det. Nu blev Guds Ord, löftet, Blod och förkroppsligades i Jesu Kristi Person, Frälsaren. ”Blodet av tjurar och getter osv. . . .”

111 Men vänta nu! Här gav Gud löftet och sa, att det skulle finnas där, då Det kom: ”Hennes säd skulle krossa ormens huvud.” Om nu hennes säd kom precis liksom från Adam, eller likaså hade varit från ormen osv., så skulle det fortfarande vara syndig säd.

112 Det var orsaken till, att Johannes grät. Det fanns ingen människa, för ingen människa. . . Allesammans var där borta på andra sidan diket, klyftan. Men det kommer en tid, då det här ställföreträdande blodet av djuren skulle avskaffas, då det verkliga, förkroppsligade Blodet kom: Gud som blev kött och Blod. Bibeln säger, att Han var det. Första Timoteusbrevet 3:16: "Ovedersägligt stor är gudsfruktans hemlighet: för Gud manifesterades i kött." Det är riktigt. Jungfrufödelsen åstadkom det här.

113 Nu övertäckte blodet av får och getter synden, men blev inte kvitt den, för det var ett djurs blod. Men det skulle vara all right, skulle vara en ersättning.

114 Och de blev — blev förvisso vana vid den där ersättningen, och så fortsatte de bara.

115 Och då det verkliga, utlovade Ordet uppenbarades i Jesus Kristus, som bevisade Sig vara den store Skaparens, Guds, Son, och själv bekräftades genom att vara Guds levande Ord. Huitt! Oj! Han bevisade, att Han var det. Han kunde tala saker till existens.

116 Det finns inte en mänsklig varelse eller — eller någonting i världen, som skulle kunna göra det. Det finns ingenting på jorden, som kan skapa, utom Gud. Djävulen kan inte skapa. Han är en förvrängare av det, som har skapats, men han kan inte skapa. Synd är bara förvrängd rättfärdighet. Ni vet, vad jag menar. Vad är en lögn? Det är sanningen förvanskad. Förstår Ni? Vad är äktenskapsbrott? Den rätta, lagliga akten förvrängd. Allting i synden, synden är bara Sanningen förvrängd. Nu kunde han inte skapa.

117 Men då Kristus kom, bevisade Han, att Han var Skaparen. Där var Blodet, som hade utlovats. Om Ni nu vill läsa det där, så. . . Låt oss slå upp det bara för en minut! Vi ska ta oss tid med det här i alla fall ikväll. Jag. . .

118 Det gör mig nervös. Jag tror, att alla vill gå hem, Ni vet. Och så är det en. . . [Församlingen säger: "Nej." — Utg.] Låt oss nu få tag i Apostlagärningarna 2! Tack. Och vi ska bara. . .

119 Apostlagärningarna 2, och vi ska ta reda på, om det här är riktigt eller inte, om det bevisades, att Han var Gud. All right. Få tag i Apostlagärningarna 2! Låt oss nu komma hit till den 22:a versen, där Petrus talar på Pingstdagen!

Ni män av Israel, hör dessa ord! Jesus från Nasaret, en man som har godkänts av Gud genom kraftgärningar . . . under och tecken, som Gud gjorde genom honom mitt ibland er, som ni sjö- . . . ock- . . . ni själva också vet,

120 ”En man som har godkänts, att det var Gud ibland Er.” Just genom de saker Han gjorde, bevisades det, att Han var det. Här är Petrus, som står inför Stora Rådet och talar om det för dem.

121 Nikodemus visste samma sak. Han sa: ”Mästare, vi vet alla, att Du är en Lärare, som kommer ifrån Gud, för ingen människa skulle kunna göra de här sakerna, med mindre hon kommer från Gud.” Förstår Ni? De visste det. Men varför?

122 Se upp nu! Eva hade nu utlovats det här. Men då . . . Den där bruden kom vidare fram och vägrade, då det verkliga Ordet kom till henne. Så kvinnan vägrade att kännas vid det, den hebreiska bruden. För hon var Guds brud. Han skickade bort henne i skilsmässa. Är det riktigt? Hon var Guds brud.

123 Man säger: ”Nja, de var ju inte ens gifta ännu.” Det är riktigt. Men Josef skickade bort Maria, innan . . . Tänkte skicka bort Maria, innan de hade gift sig. Förstår Ni? Han var trolod med henne.

124 Och då Han kom, och Ordet, som Han utlovade, kom till bröllopet, fann Han henne så illa invirad i sina ersättningar, att hon inte ville ta emot det verkliga löftet, som hade utlovats, Ordet, Kristus.

125 Kanske Ni inte får tag i det. Låt mig nu gå över det igen! Jag vill, att Ni ska få tag i det här, ser Ni.

126 Hon hade utlovats (bruden, Eva), att det skulle vara en Återlösare. Hennes Återlösare skulle vara Ordet. Och då Ordet kom, blev kött, avvisade hon Det. Hon fick ersättningar. Håll nu fast det där: ”ersättning”! Fick ersättningar för att fortsätta, tills Återlösaren kom. Och då Återlösaren kom, ville hon fortsätta med sin ersättning och avvisade det sanna Ordet. Förstår Ni det? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Och det där var den hebreiska bruden.

127 Så gjorde Han genom den andra Eva, bruden, modern till allt andligt levande. Förstår Ni? *Eva* betyder ”modern till allt”, som är and- . . . ”Allt, som lever.” *Eva*, ”moder till allt, som lever.”

128 Och då Han nu kom till den hebreiska bruden, var hon mor till allt, som var levande, men hon avvisade Det.

129 Den naturliga Eva föll i Eden genom att lyssna till Satans resonemang emot Guds Ord. Det var så, hon föll. All right, sir. Hon föll, för att hon gjorde det.

130 Den andliga Eva, nu, det var församlingen, Kristi brud. Hon föll, inte i Eden utan i Rom, ser Ni, vid Nicaea-Konciliet, då hon avvisade, den där Pingst-församlingen, som gick ner till Nicaea och lyssnade till Romarnas resonemang istället för att hålla sig till Ordet, hon föll. Och allting från och med henne dog tillsammans med henne, runt omkring henne. Precis liksom den naturliga Eva föll, föll nu den andliga Eva. Guds brud föll — föll i lustgården. Kristi Brud föll i Rom. Förstår Ni?

131 Lägg märke till, att genom samma resonemang emot Guds Ord förverkade också hon sin dygds rättigheter till Satan. Vilket vi fann i brytandet av de här Inseglen, att det där var Satan och fortfarande är Satan där. Bibeln säger, att det är själva Satans säte. Och liksom Eva förverkade sina – sin dygds rättigheter och gav bort dem åt Satan i Edens lustgård, gjorde församlingen, Kristi brud, samma sak i Rom, då de förverkade Bibeln för sina dogmer och resonemang. Ser Ni, hur det symboliseras? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.]

132 Om man bara kör de där förebilderna, är man tvungen att komma ut rätt. Om min hand ser ut som . . . Om jag aldrig har sett mig själv, och jag ser min skugga komma, kommer jag att veta ungefär, hur jag ser ut. Förstår Ni? Men det där är sättet. Om man vill se, vad som kommer, så titta på det, som har varit! "För de . . . Alla de gamla sakerna var skuggor av saker, som ska komma", säger Bibeln. All right.

133 För hon förverkade sitt dygdiga Ord, Guds Ord, då hon sålde Bibeln och satte en man där inne, som säger, att kyrkan har rättigheter till att ändra på vad som helst, som de vill ändra på. Och de har gjort det. Och Kristi brud, pingst-bruden, sålde ut sin dygd i Nicaea, precis liksom Eva sålde sin dygd åt Satan i Edens lustgård. Exakt. All right.

134 Gud har lovat den här församlingen, den här pingstförsamlingen, då Han visste, att hon skulle göra det, liksom Han gjorde med Eva, Gud har lovat.

135 Pingstförsamlingen, tror Ni, att hon sålde sin förstfödslorett innan . . . Sin dygd, då hon for därifrån där borta? Tror Ni det? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Hon, förvisso gjorde hon det. Vad är det då för nytta med en trosbekännelse, som inte är grundad på den här Bibeln? Jag vill, att någon ska finna, vad som kallas för Apostlarnas Trosbekännelse, eller ens ett enda ord av den, i Bibeln. Det är en katolsk trosbekännelse, inte apostlarnas trosbekännelse.

136 Läs Apostlagärningarna 2:38, det är apostelns trosbekännelse, om han har någon . . .? . . . Det där är nu vad de använde hela tiden i alla fall. Så om man . . . Förstår Ni?

137 Så de sålde ut sin förstfödslorett. Inte bara det, metodisterna, baptisterna, presbyterianerna, pingstvännerna, resten av dem, har gjort detsamma. Hon utformade ett samfund. Rom var det, som fick henne att göra det, hon utformade ett samfund och satte människor i ledningen för det. Och metodisterna, baptisterna, pingstvännerna och allesammans har gjort samma sak, satt en grupp människor i ledningen för det. Oavsett vad Gud säger, de . . . Man måste göra det på det viset, som de säger, att man ska göra det.

138 Nåväl, vad är det? Det är ingenting annat i hela världen är andlig prostitution, fel slags kvinna.

Jajamänsan, trosbekännelser, lögnaktiga trosbekännelser, människotillverkade. Då blev hon, då hon gjorde det där... Nu ska jag bevisa det här. Hon blev en sköka för Gud. Tror Ni, att Bibeln säger så? Jajamänsan. Hennes döttrar har gjort detsamma.

¹³⁹ I Uppenbarelseboken 17, nu, om Ni vill anteckna det. Johannes fördes i Anden: "Och såg en stor sköka sitta på..." Och vi läste det igår kväll. Och där var de sju kullarna och exakt, vad hon hade gjort. Och hon hade gett världen sin smutsiga otukt. Är det riktigt? "Och alla jordens kungar begick otukt med henne.", luras och ljuga och betala för omvändelse och — och niodagarsböner och allting annat.

¹⁴⁰ Nåväl, kom nu ihåg, att hon hade döttrar. Ja, om hon hade fått en kropp, och under ett organisationssystem, då är hela systemet fel. Och om Eva, då hon var olydig mot Gud, kastade allting i döden, som fanns under henne. Och varenda församling, som organiserar sig, kastar allting under sig i döden. Exakt. Hela saken är förlorad. Det är exakt så enligt Ordet här. Läs Uppenbarelseboken 17! Och Bibeln säger, att Han skulle "bränna upp henne i eld och alla hennes barn tillsammans med henne". Det är riktigt. Det betyder, att vartenda organisationssystem kommer att brinna upp tillsammans med skökan.

¹⁴¹ Det där låter nu tvärt, och jag — jag vet, att Ni kommer att få höra av det, och jag — jag vill höra av det. Och jag — jag... Men det där är riktigt i alla fall. Bibeln säger så, så det gör det riktigt.

¹⁴² Hon blev en "sköka". Ni kan läsa det i Uppenbarelseboken, det 17:e kapitlet. Hon, vad gjorde hon? Hon begick otukt emot sin egen Man. "Nja", säger man, "nej, det är Bibeln." Ordet är Gud. Och om man tar en enda sak... .

¹⁴³ Skulle Du vilja, att Din hustru kysste någon annan man? Om hon än inte gjorde någonting mer än det, skulle Du inte vilja, att hon gjorde det. Hon skulle visa sin o-trogenhet.

¹⁴⁴ "Vem som helst, som tar bort ett enda Ord ifrån Det, eller lägger till ett enda till Det." Halleluja! Kristus vill ha Sin Hustru ren med Ordet. [Broder Branham knackar på predikstolen fyra gånger. — Utg.] Det är så, Hon måste vara.

¹⁴⁵ För ingenting, inte ett enda grand eller en enda trådel eller någonting, eller brådel, kommer att försvinna från den där lagen, rättare sagt från den där Boken, förrän det alltsammans har gått i uppfyllelse. Jesus sa: "Både himlar och jord kommer att förgås, men Mitt Ord ska aldrig förgås."

¹⁴⁶ Lägg inte till någon privat tolkning till Det! Han vill ha en ren, oförfalskad, inte ens en flirt. Jag skulle inte vilja, att min hustru skulle flirta med någon annan man. Och då man börjar lyssna till något slags resonemang, utöver Det Där, lyssnar man, flirtar man med Satan. Amen! Får det Er inte, att känna Er

religiösa? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Gud vill, att Ni ska förbli oförfalskade. Stanna precis här tillsammans med det här Ordet! Stanna kvar tillsammans med Det! All right.

¹⁴⁷ Liksom Han gjorde med Eva i Edens lustgård, lovade Gud henne, den här sista Eva här. Hon, pingstförsamlingen, församlingens begynnelse, församlingen själv, är mor till alla de levande människorna, för, så länge som de går in där. Men, ser Ni, då de tar del i hennes synder, dör de tillsammans med henne.

¹⁴⁸ Här kommer en liten man med. Han säger: "Jag — jag vill tjäna Gud."

¹⁴⁹ De säger: "Jaha, här är, vad Du ska göra. Gå dit ner och omvänd Dig!"

"All right, jag ska göra det. Ära vare Gud!" Går dit ner, omvänder sig.

¹⁵⁰ "Kom nu och förena dig med oss!" Där, var så god! Mmm. Förstår Ni? Det där fick tag i det. Ha! Det är riktigt, dog tillsammans med det. Förstår Ni? Förstår Ni? Det där är bara . . . Det där är, vad den här Boken lär, ser Ni, inte vad jag säger. För det står så här. All right.

¹⁵¹ Nu har Gud lovat henne, liksom Han gjorde med Eva. Han sa till Eva, att det skulle komma en tid, då Ordet skulle komma tillbaka till henne igen. Kommer Ni ihåg det, nu? Det hon förlorade, det skulle återupprättas. För det finns bara en enda Sak, som kan återupprätta, och det är Ordet. Exakt.

¹⁵² Jag sa, skjut med en bössa! Om Du inte träffar målet, så ta reda på, var det gick fel någonstans! Du måste komma tillbaka dit och börja om igen. Förstår Ni?

¹⁵³ Och om Du går tillbaka, går Du till Nicaea. Det är där, man börjar om, ser Ni. Gå tillbaka, bort ifrån de där organisationerna, bort ifrån hela den där kyrkan. Och vi har fått se de här Inseglen helt fullkomligt.

¹⁵⁴ Jag har alltid undrat i hela mitt liv, varför jag var så emot organisationella system. Inte människorna, nej. Människorna är precis liksom mig eller Dig eller vem som helst annars. Men det där systemet, det där samfundssystemet, nu ser jag det just här. Jag visste det aldrig förrän nu. Och det är riktigt.

¹⁵⁵ Gud lovade den andliga Eva det samma, som Han lovade den naturliga Eva, att Ordet åter skulle återupprättas åt henne. I den yttersta tiden skulle Han återupprätta Församlingen till det ursprungliga Ordet igen.

¹⁵⁶ Se nu upp riktigt noga! Jag — jag vill, att Ni ska vara säkra nu. Gud lovade Eva, att den tiden skulle komma, då Ordet skulle återupprättas av hennes Säd. Det här Ordet självt skulle bli Säd. Och då de gav henne en ersättning, höll hon sig till den där ersättningen. Och då Ordet kom till henne, vad gjorde hon? "Jag vill inte ha det." Det var alltför ödmjukt. Såg inte rätt ut för

henne. Var inte nog polerat. ”Ett stall? Å, oj! Oj! En sådan där man, inte en dag i skolan? Nej, jag skulle inte kunna ta emot det där. Det där är ingen Messias. En man, som låter Sig sparkas runt så där, och så kalla det för ’Messias’? Låta dem sätta en trasa runt hans ansikte och sedan slå honom i huvudet? Och han kallade sig för Profet, en riktig Profet, som hade uppstått?”

157 De kände faktiskt inte till profeterna. Jesus sa så. Han sa: ”Om Ni hade känt till profeterna, skulle Ni ha känt igen mig.” Det är riktigt.

158 Lägg nu märke till det! Men då Ordet kom till henne på det sättet, precis det sättet, som Gud sa, att Det skulle komma, hade hon räknat ut Det på något annat sätt. Jag talar om bruden, den judiska bruden, den hebreiska bruden. Som var Eva till att börja med. Då Det sedan kom ut hit, ville hon inte ha Det. Hon ville stanna kvar hos sina ersättningar.

159 Nu lovade Gud den andliga Eva vid Pingsten, talade till och med om det innan det skedde, fyrahundra år innan församlingen någonsin föll, att de skulle falla ifrån, och att de skulle göra, vad de har gjort. Men Han lovade, att i den yttersta tiden skulle Han sända Ordet igen.

160 Jesus sa samma sak, då Han var på jorden. Han skulle sända Det igen. Och vad är . . . Vad kommer Det att finna? Det kommer att finna samma sak, som då Det först kom. Riktigt. De har . . . De, de vill ha sina ersättningar. De vill ha sitt samfund. De vill ha sina trosbekännelser. De vill leva precis som de vill. Och de vill ha: ”Ja, jag är *Den och den*. Jag tillhör *Det och det*.” Det gör ingen skillnad, vad Gud gör, hur mycket Han uppenbarar Sig. Han skulle kunna uppväcka de döda, Han skulle kunna tala om hjärtats hemligheter, Han skulle kunna göra allt, som Bibeln säger, att Han skulle göra. Det gör ingen skillnad alls. ”Om det inte är anslutet till min organisation, är det ingenting med Det.” Förstår Ni?

161 Samma sak som den där hebreiska bruden gjorde, det är riktigt, ser Ni, de lyssnade till sin ersättning. Och Gud lovade dem det verkliga. Och då det verkliga kom, ville de inte ha Det. Det var för ödmjukt.

162 Nu är det samma sak idag, då — då Det går upp på scenen. Nu sa Gud i Malaki 4, att Han skulle sända Budskapet i den yttersta tiden, det som skulle återupprätta. Joel sa: ”Jag ska ge ersättning för alla de åren.” Om allting som Rom åt upp, och allting som metodisterna åt upp, och allting som baptisterna åt upp utav den där ursprungliga pingst-grenen, sa Gud: ”Jag ska återupprätta det i den yttersta tiden.” Det är riktigt.

163 Och Han kan sända oss en sådan person, som kommer att vara . . . Det enda, som Gud någonsin sände Sitt Ord till, var en profet, inte till reformatorer, till profeter. Det var inte rätt tid för det. Nu är det den . . . Håller på att bli rätt tid, och det är orsaken

till, att vi spanar efter, att det ska komma. Det kommer att vara så ödmjukt och milt! Och så . . . Oj, oj!

164 Tror Ni, att de där aristokratiska metodisterna, baptisterna och presbyterianerna, pingstvännerna någonsin kommer att ta emot det?

”Å”, säger man, ”pingstvännerna?”

165 Pingstvännerna är laodiceerna. ”Rika och har inget behov av någonting.”

166 Det står: ”Ni vet inte, att Ni är fattiga.” Kanske bygger byggnader för miljoner dollars, men man är ändå fattiga, andligt fattiga.

”Å”, säger man, ”jag ser det alltsammans.”

”Du är blind!”

”Nåväl”, säger man, ”pris ske Gud, jag är klädd.”

”Naken!”

”Nja, jag är säker på våra pojkar. Vi har predikantskolor. Vi . . .”

167 ”Och vet det inte.” Det där är nu precis tvärtom. Om nu Bibeln säger, att den laodiceiska Församlingen skulle vara i det tillståndet . . .

168 Och det finns ingen person på jorden, som skulle kunna förneka, att det här är den sista tidsåldern, för det är den laodiceiska Församlingstidsåldern eller den sjunde församlingstidsåldern. Och här är vi, de andra tvåtusen åren håller på att avsluta den. Det finns inga fler församlingstidsåldrar. Det är orsaken till, att Ni Särslaregnsbröder inte kunde starta en organisation till. Det kommer inte att bli fler. Det är riktigt. Det är vid slutet. Amen. Kan inte vara flera församlingstidsåldrar. Det är över alltsammans.

169 Men om då pingstbudskapet var det sista budskapet . . . För rättfärdiggörelsen, helgelsen, Den Helige Andes dop, de sista tre budskapen utformar den fullständiga Födelsen.

170 Precis liksom då en kvinna får, ska till att få sin baby. Det första, som faktiskt händer, är vatten, det nästa är blod, det nästa är liv.

171 Då de dödade Jesus på korset, kom beståndsdelarna från Hans kropp till att utgöra den nya . . . Som utgör Födelsen. De stack upp Hans sida, Blod och vatten kom ut, och: ”I Dina händer befaller jag min Ande.” Det som kom från Hans kropp, var vatten, Blod, Ande.

172 Nu berättar Första Johannesbrevet 5:7 för Er om det där: ”Det är tre, som bär vittnesbörd i Himmelen, Fadern, Ordet (vilket är Kristus) och Den Helige Ande.” Och dessa tre enas om ett. De är inte ett, men de enas om ett. Och det är tre, som bär

vittnesbörd. . . Rättare sagt: ”De är ett.”, menar jag. Jag misstog mig där. ”Och de tre, som bär vittnesbörd på jorden, är vattnet, Blodet och Anden, och de enas om ett.”

¹⁷³ Man kan vara helgad utan att vara rättfärdiggjord. Och man kan vara rättfärdiggjord utan att vara helgad. Man kan vara helgad utan att ha tagit emot Den Helige Ande. Exakt så är det.

¹⁷⁴ Lärjungarna i Johannes 17:17 var helgade och hade fått makt att kasta ut onda andar men hade ändå inte Den Helige Ande. Förstår Ni? Visst. Måste gå upp till Pingsten och vänta, tills Den Helige Ande kom.

¹⁷⁵ Det var där, som Judas visade färg. Ser Ni, hur den där anden tog sig fram genom rättfärdiggörelsen, helgelsen? Men då det kom till slutet, visade han färg. Förstår Ni? Det är riktigt.

¹⁷⁶ Lägg nu märke till det, nu, och här är vi i ändens tid. Och den andliga Eva, precis liksom den nat-. . . . Liksom den hebreiska Eva fick löfte om, fick den hebreiska bruden löfte, att Ordet skulle komma tillbaka. Och den andliga bruden från Pingsten, då hon föll i Nicaea, då får hon löfte, att i den yttersta tiden ska Ordet komma tillbaka. Nu säger man, då. . .

¹⁷⁷ Om Ni vill ha ett skriftställe till, så ta det här, Uppenbarelsboken 10! Och det står: ”I den stunden, den tid då den — den siste ängeln, den sjunde ängeln (sjunde budbäraren) börjar ljuda, är Guds hemlighet fullbordad.” Förstår Ni? Återupprättelsen tillbaka till Ordet! Bibeln säger, att den här budbäraren till den yttersta tiden skulle vara för att: ”Återupprätta dem tillbaka till den ursprungliga Tron igen, tillbaka till fädernas Tro.” Men tror Ni, att de tar emot Det? Nänämensan. ”I den yttersta tiden skulle Han återupprätta det ursprungliga Ordet igen”, som Han sa i Malaki 4.

¹⁷⁸ Men hon hade förverkat det. Hon hade nu förverkat det där Ordet i Nicaea. Eva förverkade det i Eden. Eva avvisade sitt på Golgata. Och Nicaeas grupp avvisar Det i den yttersta tiden, precis detsamma. Oj!

¹⁷⁹ Men då Ordet kom i mänskligt kött, avvisade hon, Eva, den hebreiska församlingen, moder till allt andligt levande då för tiden, hon avvisade Det. Hon var så död i sina traditioner och dogmer, att hon missade Det. Det är den här också, exakt. All right.

¹⁸⁰ De missar Honom, det levande Ordet, uppenbarat i köttet av det Ordet, som är utlovat. Ordet lovade att göra de här sakerna. Löftet gavs, att det kommer att vara liksom det här i den yttersta tiden. ”Liksom det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosönens Tillkommelse.” Ge nu akt på det, som hände i Sodom! ”Liksom det var på Noas tid, så ska det vara vid Människosönens tillkommelse.” Förstår Ni? Ge akt på det, som hände då! Förstår Ni? Nu sa Han, att det skulle vara samma sak, och vi lever i den tiden. Ja, och det skulle kunna vara, jag

antar, att jag skulle kunna få sexhundra löften av dem så där, ur Skriften, bara hänvisa till det. Förstår Ni? Men nu avvisar de Det.

181 Hon höll sig till traditionerna och ersättningen istället för . . . Hon höll sig till det ställföreträdande blodet istället för det verkliga Blodet. Jesus, Ordet, sa då Det visade Sig för henne: "För att hon höll sig till de här traditionerna . . ." Jesus, det uppenbarade Ordet, sa till bruden, den hebreiska bruden: "För att Ni håller Er till Era traditioner, gör Ni Guds Ord utan effekt för Er. Det kan inte vara effektivt."

182 Det där är nu det, som är orsaken idag, till att de — de väckelser, som det är meningen, att vi ska ha, att vi får samfundsväckelser. Vi har inte fått något verkligt uppvaknande. Nej, nej, nej. Nänämensan. Tro inte, att vi har väckelser! Det har vi inte. Å, de har miljoner och miljoner och miljoner församlingsmedlemmar, men ingen väckelse någonstans. Nej. Nej.

183 Bruden har inte fått någon väckelse än. Förstår Ni? Det har inte varit någon väckelse där, ingen Guds uppenbarelse för att väcka upp Bruden än. Förstår Ni? Vi väntar på den nu. Det kommer att behövas de där okända Åskdundren där borta till att väcka upp henne igen. Ja. Han kommer att sända det. Han lovade det. Se upp nu!

184 Nu var hon — hon var död. Och om nu församlingarna skulle glömma sina trosbekännelser och glömma sina dogmer, och bara ta Bibeln, åberopa löftet, då skulle det bli effektivt för dem. Men, ser Ni, Jesus sa: "Ni med Era traditioner gör Guds Ord utan effekt för Er." Ja, det är samma sak idag med den andliga Eva, ser Ni, den andliga så kallade bruden av idag, församlingen. Hon tar Guds Ord, och hon vill inte ta emot Det. Och hon tar emot dogmer istället. Därför är inte Ordet effektivt för henne, ser Ni, för hon försöker spruta in sin trosbekännelse tillsammans med Ordet, och det fungerar inte. Det vi nu behöver idag . . .

185 Jag håller bara på att läsa den här *Herald of His Coming*, skumma rubrikerna, "Vi behöver en profet, som kommer tillbaka! Vi behöver en profet, som kommer tillbaka!" Och jag antar, att då han verkligen kommer tillbaka, kommer de inte att veta någonting om det. Bara . . . Det är riktigt. Det har alltid varit på det viset, ser Ni. "Vi behöver det", allting man talar om, "vi behöver en profet, som kommer tillbaka, som kommer och framför Herrens Ord utan fruktan. Vi tror, att Bibeln lovade det."

186 Nu vet jag, att broder — broder Moore och dem, jag äter i deras hem och allting annat, ansvarige utgivaren. Och han är den finaste man, som — som går i skor av läder, antar jag, en av de finaste männen. Men, ser Ni, han vet, att vi måste ha det där.

Och syster Moore, en av de finaste kvinnorna, liten . . . En liten stackare, och de uppoffrar sig.

¹⁸⁷ Och det där är en av de bästa tidningarna på fältet, enligt min åsikt, det är *The Herald of His Coming*. Men man finner, att de håller på att trumpeta ut det där: "Vi behöver en profet! Vi behöver en profet!" Förstår Ni? Oj! Det är, vad de talar om.

¹⁸⁸ Och så är vi här idag, och liksom igår och idag annonseras det i radion, att . . . Och baptistförsamlingarna osv., att: "Vi ska inte förena oss med katolikerna, men det är meningen, att vi liksom ska umgås med dem." Förstår Ni?

¹⁸⁹ Och just här, här går Budskapet ut just här: "Håll Er borta ifrån det där giftiga!" Förstår Ni? Förstår Ni? "Hur kan två vandra tillsammans, med mindre de är eniga?" Ljus och mörker kan inte umgås med varandra. Då Ljuset kommer in, går mörkret ut. Förstår Ni? Det kan inte . . . Det kraftigaste! Man kan inte släcka Ljuset med mörker. Men man kan skingra mörkret med Ljuset. Det är riktigt. Och Han är Ljuset, och Han är Ordet. Förstår Ni? Där är Ni nu, raka vägen tillbaka. Man kan inte få Det att ljuga eller göra någonting fel. Det kommer raka vägen tillbaka till prickén igen. Jajamänsan.

¹⁹⁰ Precis liksom då någon kille börjar, försöker bråka med en, om man vet, var man ska stå, vet vad han tror på.

¹⁹¹ Det är precis som att ta en kanin och släppa lös den i en bur, och man har vartenda håll tillstoppat. Stå bara vid dörren! Den måste komma tillbaka. Det är allt det är med det. Man stängde in den. Förstår Ni? Den kommer att vara tvungen att komma raka vägen tillbaka till dörren igen, för det är enda vägen, den kan komma ut. Den kommer att sticka ut sitt huvud *här* och nästan bryta sin nacke, och gå bort *dit*, bort *dit*. Stå bara och ge akt på den, så kommer den att komma raka vägen tillbaka. Förstår Ni? Det är alltsammans.

¹⁹² Det är enda sättet, man kan göra det på. Stanna kvar hos Ordet. Man kan trumpeta ut sina trosbekännelser överallt, bara bryta sin nacke överallt, men man måste komma raka vägen tillbaka till det här Ordet. Förstår Ni? Jajamänsan. Det är alltsammans.

¹⁹³ Ser ni, de — de — de — de vill nu inte ha Det. De vill inte ha Guds Ord. För att hon höll sig till sina traditioner, hindrade hon Guds Ord från att få någon effekt.

¹⁹⁴ Samma sak nu, med den andliga Eva. Hon vill inte ha . . . Hon vill behålla sina traditioner och komma bort ifrån Guds Ord. Hon håller åter fast vid samfundén och deras trosbekännelser och sina äldstes traditioner istället för att ta emot Guds Ord.

¹⁹⁵ Och då Ordets löfte i den yttersta tiden ges till henne, vill hon inte ta emot Det för sina traditioners skull, liksom den hebreiska bruden gjorde. Det verkliga Ordet, fastän Det är visat, bevisat,

bekräftat, vill hon inte ha Det. Varför vill hon inte? För det är hennes typ. Hon kan inte göra det. Det är riktigt. Hon kan inte besegra sin typ. Förstår Ni? Och det är förutsagt, att hon skulle göra det, så hur ska man kunna låta bli någonting?

¹⁹⁶ Det enda man kan göra nu, är att bara vara glad för att man är inne. Det är alltsammans. Vänta på det. All right.

¹⁹⁷ Gud lovade, att Han i den yttersta tiden skulle visa fram och skulle bekräfta Sitt Ord för henne, och ändå vill hon inte göra det. Allt det, som Gud lovade henne genom Sina tjänare, profeterna. Gud lovade genom Jesus Kristus. Gud lovade genom Joel. Gud lovade genom Paulus. Gud lovade genom Malaki. Johannes. . . Gud lovade genom Johannes uppenbararen, alla de där profeterna, precis exakt vad det sista Budskapet till henne skulle vara. Om Ni nu vill skriva ner dem, naturligtvis känner Ni allesammans till dem: Jesus, Johannes 14:12, och Joel, Joel 2:38, Paulus, Andra Timoteusbrevet 3, Malaki, 4:e kapitlet, och Johannes uppenbararen, Uppenbarelsboken 10, sjutton, ett till sjutton. Ser Ni, exakt, vad som skulle ske, nu! Och till församlingen, vad är Det? Det förkroppsligade Ordet, som blev kött ibland Sitt folk igen! Förstår Ni? Och de tror Det bara inte.

¹⁹⁸ Vet Ni, vad Jesus sa, då Han såg, att Han. . . Då Han gjorde de där kraftgärningarna inför dem och bevisade, att Han var Gud? Vad Han gjorde bevisade att Han var det. Han hade gjort det exakt. Han — Han sa till dem, Han sa: ”Å, Du Kapernaum, som är upphöjt till himmelen, om de gärningarna hade blivit. . . Mäktiga gärningarna hade blivit gjorda i Sodom, som har blivit gjorda i Dig, skulle det ha stått kvar än idag.” Det är riktigt. Och i Kapernaum gjorde Han aldrig någonting utom att hela några människor och talade om för dem deras hjärtans hemligheter och gick ut. Mmm. Det var allt. Förstår Ni?

¹⁹⁹ De vet inte, vad mäktiga gärningar är. De tror, att det måste vara ett stort mäktigt program, där allesammans ställer sig upp, och domaren håller ett tal, och — och musikkårerna spelar, och färgerna flyger, och de — och de välklädda kvinnorna och deras. . . Och kvardröjandet, och alla Fil. Dr., Jur. Dr., och de stora, höga hattarna och bakvända kragarna och allting, som de alla måste gå omkring i. ”Det är någonting stort.”

Gud säger: ”Det där är dumt.”

²⁰⁰ Och Han tar fram någonting litet, som kanske inte vet, vad det är för skillnad mellan ABC ens och uträttat någonting, som bara sätter den verkliga Församlingen i brand. Och resten av dem säger: ”En skara frimicklar.” Gud kallar *Det Där* för ”stort”, och världen kallar Det för ”dumt”. Världen kallar *det där* för ”stort”, och Gud kallar det för ”dumt”. Ser Ni, helt tvärtom. Förstår Ni? Och det, som Gud har lovat, kommer Gud att göra och har gjort det. Förstår Ni? Här är vi.

201 Nu förblir hon fortfarande som hon var, den hebreiska Eva. Hon ville bara inte göra det. Man skulle kunna låta de döda uppstå, man skulle kunna se Guds Ande. Jesus kom ner, bekräftade att Han var Guds Son. Först började Han predika. Nåväl, de tänkte: "Jaha, vilken konstig Man! Vem är Han i alla fall?" Ja, innan man visste ordet av, började människorna säga . . .

202 Naturligtvis hade de sagt det tidigare, då Hans förelöpare kom, Johannes, sa de: "Är Du Messias?"

203 Han sa: "Nej. Men Han står mitt ibland Er någonstans." Mmm. Förstår Ni? Varför? Han visste, då hans budskap hade gått ut, vad han skulle göra. Han visste, vad han skulle komma att göra.

204 Precis liksom Noa hela tiden gav akt på Enok. Då Enok gick bort, sa Noa: "Det är bäst att komma nära arken. Tiden är nära." Noa gav hela tiden akt på Enok. Förstår Ni?

205 Och Johannes höll utkik efter tecknet, som Jesus sa till honom, rättare sagt, Gud sa till honom att vänta på. Han sa: "Han står här just nu någonstans mitt ibland Er. Jag känner Honom inte, men jag kommer att känna igen Honom."

206 Då de stod där, sa de: "Är inte Du Messias?" De sa: "Vi är utsända från högkvarteret." Mmm. De sa: "De äldste och allesammans skickade ner oss hit. Om Du är Messias, varför kommer Du inte upp och ger Dig tillkänna där uppe, inte här nere i den här smörjan här nere! Du borde komma dit upp och ge Dig tillkänna."

207 Han sa: "Jag är inte Messias." Han sa: "Jag är rösten av en, som ropar i öknen."

208 Det där gick så högt över huvudet på dem, som det kunde gå. De visste ingenting om det, ser Ni, och ändå väntade de allesammans på, att han skulle komma. "Men det kunde ju inte vara en sådan där man. Oj, oj, det skulle vara förskräckligt!"

"Vilken skola är Du från?"

"Ingen."

"Har Du Ditt medlemskort?"

"Vad är det?" Förstår Ni?

209 Han var smord av Gud. Han sa: "Det finns en sak, som jag har. Yxan är lagd till roten på trädet." Det var nu allt, han — det var allt han hade. Han talade en skogsmänniskas språk, inte en prästmans språk, huggormar och yxor och träd osv. Han — han talade inte med kyrkligt ordbruk.

210 Men Jesus sa, att det aldrig fanns en profet lik honom. "Aldrig en man, född av en kvinna, lik honom fram till hans tid." Det är riktigt. "Han var mer än en profet." Han var Förbundets

budbärare, stod mitt emellan de — de två nådeshushållningarna, som han kom i. Förstår Ni? ”Mer än en profet.”

211 Och då så — då kände de inte igen honom. De förstod honom inte. Han var liksom en underlig slags man, så de avfärdade honom, ser Ni.

212 Sedan då Jesus kom, då skulle de förvisso inte komma att ta emot Honom, den här Snickarpojken, det fanns ingenting sådant, med namnet nersvärtat från förr, en ”oäkting”. Och Han, de tänkte inte träffa en sådan Man.

213 Men, men titta, vad Gud gjorde! Han tog de olärda, fattiga, fiskarena, skogsmännen, bönderna och skökorna och lät de högt uppsatta sitta där. Varför? Vad? Varför gjorde Han det? Varför gjorde Han någonting sådant? Skulle Ni kunna föreställa Er det? För att de där människorna kände igen Honom, att Han var Ordet. Låt oss nu ge akt på dem bara en minut!

214 Här är en gammal, okunnig fiskare, han kan inte skriva sitt namn. Bibeln säger, att han var ”okunnig och olärd”. Han hämtar upp sin fisk och ställer ner den. Går dit ner och ser efter, vad allt det här oväsentet rör sig om. Men långt, nere, djupt inne i sig visste han, att Bibeln säger, att Messias. . . Alla hebreer väntade på Messias, för det skulle ske någonting Skriftenligt, då Han kom.

215 Det hade funnits en massa messiasgestalter, som hade uppstått och sagt: ”Jag är Han.”, och lett dem vilse i hundratal, och — och de hade förgåtts och allting. Men, ser Ni, det där var till för att vända bort uppmärksamheten ifrån den Verklige, då Han kommer.

216 Vi har haft Elias mantlar och kappor och allting annat, men det där — det är — det är — det är bara till för att vända bort uppmärksamheten ifrån det verkliga, då han verkligen kommer. Förstår Ni? Det är riktigt. Alla slags människor, som har burit mantlarna och kläderna, och blivit begravda i alla slags bakvända kragar och allting annat. Det där . . . Det där — det där bekräftar det bara. Liksom en falsk dollar visar, att det finns en äkta en någonstans, bara man kan finna den. Förstår Ni?

217 Så här kom Han. Nu kom de här högt uppsatta människorna ut, och de var så för sin ersättning! ”Å”, sa de, ”om nu Messias kommer, kommer Han säkerligen att komma till Kajfas. Han kommer att komma till vårt samfund. Han kommer att komma till Fariséerna.” Sadducéerna: ”Det är vad Ni tror! Han kommer att komma till Sadducéerna.” Och där var de, ser Ni, samma sak, som de har idag.

218 Men då Han nu kom, var det underligt. Han kommer att komma, å, mycket tvärtom mot vad de tänkte sig, men Han kom enligt Ordet. Och de kände inte till Ordet.

219 Låt mig säga det där, så att Ni verkligen . . . Så det sjunker in! Jag vill, att det här ska få tag i det. Det är det, som är felet med Er idag, ser Ni, Ni känner inte till Ordet! Förstår Ni?

220 Jesus sa: "Ni kan bedöma himlens utseende, men tidens tecken kan Ni inte uppfatta."

De sa: "Vi har Moses."

221 Så sa Han: "Om Ni hade känt till Moses, skulle Ni ha känt igen mig." De kände inte till Moses, och därför förstod de inte. De kunde bara en trosbekännelse, som de hade kläckt ut.

222 Låt oss nu ta den här gamle fiskaren! Sätter ner sin korg. Strök ner sitt grå skägg och går ner: "Jag tror, att jag ska se efter, vem det är."

223 Brodern sa: "Kom, bara! Låt oss gå ner hit!" Han sa: "Det är samme Man. Det där är den där Mannen, de talade om här om dagen . . . Jag stannade hos Honom hela kvällen igår kväll. Du vet Johannes, som jag talade med Dig om?"

224 "Ja, den där vilde mannen där nere! Ja, jag hörde om honom." "Ja", gamle Simon, Du vet, sa han, "jag hörde om honom där nere. Ja, han hade varit där nere för två eller tre månader sedan, där nere. Joo."

225 "Nåväl, han sa . . . Och en dag, då han stod där, sa han en besynnerlig sak. Han sa: 'Du vet, här kommer Han just nu!' De sa: 'Hur vet Du det?' Jag tittade över dit bort, det var bara en vanlig Man, som stod där. Han sa: 'Jag ser Guds Ande kommer ner som en duva. Jag hör en röst, som säger: 'Det här är Han. Det här är min älskade Son, som det behagar mig att bo i.' Sedan gick han rakt ut i vattnet och döpte Honom osv. Nåväl, där sa han, att han kände igen Honom."

226 "Å, jag vet inte", sa Simon. "Jag har hört allt det där massor av gånger." Men här kommer han fram. Men djupt i hans hjärta fanns ett förutbestämt sädeskorn. Förstår Ni? Jesus sa så. Riktigt. Går fram till Honom. Går fram. Han sa: "Jag ska gå ner till mötet och se efter." Går fram dit.

227 Jesus stod där, bara en vanlig liten Man. Han gick fram. Han sa: "Å, Ditt namn är Simon. Och Din faders namn var Jonas." Det där släppte luften ur honom. Varför? Det där lilla fröet till Evgit Liv träffades där inne. Jajamensan.

228 Han sa: "Vänta en minut! Hur kan det där komma sig? Du har aldrig träffat mig. Inte heller kände Du min pappa, för han har varit död i årtal. Men här kommer Du och talar om det där för mig! Nu vet jag ju, att Bibeln säger . . ." Det där är nu inte, att gå tillbaka till, vad äldstebrodern säger. "Men Bibeln säger, att Messias skulle vara en Profet. Där är Han. Det där är Han."

229 En dag gick Han igenom Samarien, gick ner där igenom med en skara judar. Han lämnade dem. Och den här lilla, illa beryktade kvinnan kom ut, kanske en vacker liten dam, Ni vet.

Och hon hade blivit utkastad på gatan som barn. Och hon gick igenom där. Kanske tänkte hon på någonting. Hon gick fram dit och satte ner hinken. Och hon började veva ner brunnskaret, Ni vet, för att få vattnet. Och hon hörde en Man säga: "Ge mig att dricka!" Hon såg sig omkring, och där satt liksom en medelålders jude.

230 Hon sa: "Säg, är inte Du jude? Du borde inte göra så där. Det är inte passande för Dig att tilltala mig. Jag är samarit."

231 Han sa: "Men om Du visste, vem Du talar med, skulle Du hämta . . . Skulle Du be mig att ge Dig att dricka."

232 Hon sa: "Var är Din hink?" Förstår Ni? "Var är Din kedja?"

"Nja", sa Han, "Vattnet jag ger är Liv."

233 "Vadförnågot?" Förstår Ni? "Å", sa hon, "å, Ni vill tillbe i Jerusalem, allesamman. Och våra fäder tillbad . . ."

234 "Å", sa Han, "det där är riktigt, men", sa Han, "vi judar vet, vad vi tillber. Men", sa Han, "Du vet, den tiden kommer, då — då människorna varken ska tillbe i Jerusalem eller på det här berget." Han sa: "De kommer — kommer att tillbe Gud i Anden, för Han är en Ande, i Ande och Sanning." Nåväl, hon började fundera, vet Ni.

Och Han sa: "Gå och hämta Din man och kom hit!"

Hon sa: "Min man? Jag har ingen man."

235 "Å", sa Han, "det är sanningen." Han sa, sa: "Du har sprungit omkring med fem och har den sjätte nu." Och Han sa: "Du har haft fem. Och — och Du, Du vet det. Du har sagt sanningen."

236 Se upp! Vad var det? Det där Ljuset träffade det där fröet. Det hade legat där, det som var talat av Gud. Jajamänsan.

237 Fröet var på jorden. Då Gud flyttade undan vattnet, och solen träffade det, kom det upp. Det är riktigt. Förstår Ni? Det var allt det behövde, det var sol. Behövde bara ljus. Jajamänsan.

238 Och sedan, då Den Helige Ande i Honom flyttade bort hennes tidigare liv och visade det för henne, träffade det där Ljuset det. Hon sa: "Min Herre, jag förstår, att Du är en Profet." Hon sa: "Nu vet vi ju, jag vet det, att då Messias kommer, är det, vad Han kommer att vara. Och vi har inte haft någon profet på hundratals år. Vi har aldrig haft en sann profet på hundratals år." Och hon sa: "Som Du talade om för mig om min man och talade om, hur många jag har haft, osv. Å", sa hon, "jag förstår inte det här." Hon sa: "Då Messias kommer, ja, då ska Han göra det där. Men vem är Du?"

Han sa: "Jag är Han."

Det var det. Förstår Ni? En prostituerad!

239 Och prästerna såg sig omkring och sa . . . Nåväl, de måste ju svara inför sin församling. De sa: "Bry Er inte om den där mannen! Han är — han är besatt av en ond ande. Det är

alltsammans.” Det är nu det, som är skillnaden. Det är samma sak idag. Förstår Ni? Samma sak idag, stämmer precis exakt. Ja. Jajamänsan.

²⁴⁰ Hon, hon visste det, för Ljuset träffade Det. De si- . . . De där fiskarena, skogsmännen, bönderna, skattmasarna, skökorna, de såg i Honom det, som de enkla Skrifterna sa, att Han skulle göra. Och fariséerna kunde inte se, på grund av sin tradition. [Broder Branham gör paus och gestikulerar på något sätt. Församlingen ger ett bekräftande gensvar. — Utg.] De kunde inte se för sina traditioner skull. Men den prostituerade, bönderna och alla de där, de såg Det, alla som var förutbestämda. Då tvivlen rullade bort, började fröet växa. Det är riktigt.

²⁴¹ Vad gjorde hon? Sa hon: ”Tja, jag är glad, för att jag fick möta Messias.”? Å, nej, broder. Raka vägen in i staden gick hon. Hon glömde vattnet. Hon sa: ”Kom och se en Man, som sa mig de saker, som jag har gjort! Är inte det här precis det, som Skriften säger, att Messias kommer att göra? Är inte det här exakt det?” Och folket kunde se samma sak.

²⁴² Liksom Jesus Kristus sa i Johannes 14:12, det skulle ske igen. Han sa det också i Lukas, då Han sa: ”Liksom det var på Noas tid.” Hur Gud visade fram Sig i en Man och talade om, vem som var bakom Honom, och vad Sara gjorde, då hon log i tältet. Och alla dessa Skriftställen, i Malaki osv. förutsa det i den yttersta tiden. Hebreerbrevet 4 säger, då ”Ordet” kommer tillbaka. Malaki 4 säger, att Det skulle komma tillbaka genom en man. Hebreerbrevet 4 säger: ”Guds Ord förnimmer tankarna, som finns i hjärtat.”

²⁴³ Och de kan se det göras och går raka vägen bort ifrån det. Deras traditioner gömmer det och gör det effektlöst. Nåja, vi är bara här. Det är alltsammans. Mmm.

²⁴⁴ Ni vet, Han skulle kunna göra samma sak idag. Han skulle komma raka vägen in på scenen och åstadkomma samma saker, som Han gjorde då, som Han sa, att Han skulle. Förstår Ni? Han lovade att göra det. Han lovade att göra det. Och om Han skulle göra samma sak, är det meningen, att budbäraren till Laodicea ska göra det.

²⁴⁵ Och om då Laodicea-församlingen ser det göras, kommer de att göra precis exakt lika, som den hebreiska församlingen gjorde i begynnelsen. Mmm. Oavsett hur bra bekräftat Det är, skulle de göra det i alla fall. Oj, oj!

²⁴⁶ Det står nu, att de skulle det. Vi skulle återvända till det ursprungliga Ordet och bli framvisade som utlovat, för att återupprätta Tron, den ursprungliga Tron, igen. Och om Han gav Sig tillkänna, att Han bodde ibland Sitt folk, genom att göra de här sakerna, skulle Han till och med kunna låta fotografera Sig och bevisa det vetenskapligt. Och ändå tror de det inte. Och som bevis låta kamerans mekaniska öga fånga Honom, där

Han står, samma Eldstod, densamme igår, idag och i evighet, Hebreerbrevet 13:8, för att visa, att det — det är vetenskapligt och på alla andra sätt, vetenskapligt i de andliga sfärerna. På alla sätt, som det — det skulle kunna bekräftas, har det bekräftats.

²⁴⁷ Och, vet Ni, de skulle troligen göra samma sak. De skulle troligen bara gå raka vägen bort och göra samma sak, som de gjorde.

²⁴⁸ Å, Gud hjälp oss! Å! Vi ska bara stanna här. Men Gud, hjälp oss att se nu, är min bön, då vi kommer nu. För jag vill inte hålla Er kvar alltför sent. Gud, hjälp oss att se! Jag tror kanske, med Anden över oss, att det skulle vara just nu, som Han skulle hjälpa oss att uppenbara, att öppna det här Inseglet.

²⁴⁹ Låt oss läsa! Då vi ser tillståndet, som församlingen är i, vi ser var den har varit, ser vad de gjorde, ser vart det var meningen, att den skulle komma, ser den där och ser, vad det var meningen, att de skulle göra. De gjorde just det. Ser Ni nu, var vi är någonstans? Ni får döma. Jag kan inte döma. Jag är bara ansvarig för att hämta fram det här Ordet. Precis liksom Det är givet åt mig, kan jag ge Det. Innan det blir givet åt mig, kan jag inte ge Det. Ingen annan kan.

Och då han hade öppnat det tredje inseglet, hörde jag det tredje väsendet säga: "Kom och se!" Och jag såg, och se, en svart häst, och han som satt på den hade en balansvåg i sin hand.

Och jag hörde rösten mitt ibland de fyra väsendena säga: "Ett mått vete för en penning, och tre mått korn för en penning, men se till, att du inte skadar oljan och vinet!"

²⁵⁰ Nu har Lammet Boken i Sin hand och bryter Inseglen. Han har brutit det första, det andra, och nu bryter Han det tredje. Och då Han bryter det, Lammet bryter det, det Tredje Inseglet, det tredje Väsendet. . .

²⁵¹ Hur många vet nu, hur det tredje Väsendet såg ut? Det såg ut som en människa. Det första såg ut som ett lejon, det andra såg ut som en kalv eller en oxe, och det tredje såg ut som en människa, det var en man. Och han hörde den — den levande Skapelsen, Väsendet. Den levande Skapelsen, som liknade en man, sa till Johannes: "Kom och se, vad Det är, den här hemligheten, som har varit fördold!" Hela vägen fram genom återlösningens år, ända sedan världens grund lades, har Den varit gömd under det här Inseglet, vad som ska ske. "Kom nu, och titta, vad Det är!"

²⁵² Och så öppnar Han Det. Ett Åskdunder mullrar, och Lammet öppnar Inseglen.

²⁵³ Och nu går Johannes fram för att se efter, vad det skulle vara. Vad såg han? Han såg en svart häst. Och dess ryttare hade en balansvåg i sin hand. Det där var nu det första, han såg. Då

Lammet anmälde Det, bröt Inseglet, då det andra Väsendet. . . Ser Ni, de där Väsendena turas om att anmäla: ”Kom och se!” Och Johannes, där han stod, kanske *så här*, han går över hit, då Lammet öppnade, och gick över. Vanligen. . .

²⁵⁴ Åskdundret mullrar, som vi såg i Första Inseglet. Och han står på vakt för att få se, vad som sker. Och han ser en man komma, först på en vit häst. Han ser honom rida fram. Och vidare framåt, Johannes ser honom ända fram till änden. Han ser honom komma fram, hans vita häst, han har en båge i sin hand, och ryttaren har det, och han har inga pilar till den. Och nästa sak han ser, han får en krona, rider bara vidare.

²⁵⁵ Sedan finner vi då, att Lammet kommer här igen, Han öppnar ett till. Och tittar. Nu kommer här en – en röd häst. Den här mannen har ett svärd i sin hand. Han rider raka vägen fram genom Skriften, ser Ni, med det här svärdet i sin hand, och skulle döda och ta freden ifrån jorden.

²⁵⁶ Nu öppnar Lammet ett Insegel till. En annan av de levande Skapelserna, lik en man, sa: ”Kom och se!” Nu går han fram för att se, vad det här är. Och då han gör det, kommer där en ryttare på en svart häst.

²⁵⁷ Igår kväll, nu, fann vi, att samma ryttare, som red den vita hästen, var densamme på den röda.

²⁵⁸ Och rösten mitt ibland Väsendena sa, ropade ut det, ser Ni. Där kom han för att se efter, vad det var: Han var i de de här levande Skapelserna. Och han såg den här svarta hästen.

Och då. . . rösten mitt ibland de fyra väsendena ropade ut: ”Ett mått vete för en penning och – och tre mått korn för en penning, men se till att du inte skadar oljan och vinet!” (Förstår Ni?)

²⁵⁹ Den här ryttaren, låt oss diskutera honom! Om Ni vill lägga märke till den förste ryttaren, vem han var. Och vi fann igår kväll, enligt Skriften, att den andre ryttaren var exakt samme man, han var bara på en annan häst. Vad hände? Han ändrade sin verksamhet. Förstår Ni? Riktigt. Vi fann, att han var en antikrist, och han hade bytt plats.

²⁶⁰ Vi fann, att då han först bara var en vit häst, blev han en lära. Nu har vi tagit varenda en av dessa raka vägen tillbaka i Skrifterna. Förstår Ni?

²⁶¹ Ge nu akt på, var vi är någonstans ikväll, den där andra församlingstidsåldern nu. Förstår Ni? Vi har kommit fram till den tredje församlingstidsåldern nu. Förstår Ni? Precis exakt den tredje församlingstidsåldern, det är precis exakt liksom den tredje hästen. Förstår Ni?

²⁶² Den första församlingstidsåldern, nu, vad var den? Nikolaiterna hade en lära, ser Ni, bara den första. All right. Och sedan, innan vi vet ordet av, blev den här nikolaitiska läran

sanktionerad och var rätt, gick till verket. Och de krönte den här mannen. Sedan förkroppsligades den här anden, antikrist, i en man. Förstår Ni? Och vi finner, att senare blir han en förkroppsligad djävul också, demonen går ut, och djävulen kommer in.

263 Och precis liksom den församlingen är av den sorten, en antikristlig församling, som utvecklas, så har Bruden gått framåt med olika saker, genom rättfärdiggörelse, helgelse, Den Helige Andes dop, och går bara vidare, ser Ni, precis så där. De tog bara sin väckelse först, och Församlingen tar den sist. Deras första tre år . . . De första tre stadierna av dem, som gick igenom den mörka medeltiden, sedan det tredje, de tre stadierna, så kommer Församlingen ut från rättfärdiggörelsen, helgelsen, Den Helige Andes dop, i att en förkroppsligad Gud blir synlig ibland oss. Här kommer han in som antikrist, som den falske profeten, sedan vildddjuret, sedan i den mörka medeltiden. Och Församlingen kommer ut ur den mörka medeltiden, rättfärdiggörelse, helgelse, Den Helige Andes dop, det förkroppsligade Ordet, sättet nu. Och han går ner. Mmm. Förstår Ni det där? Han går ner. Församlingen går upp. Förstår Ni? Det är så fullkomligt, som det kan bli. Å, det är vackert. Jag bara älskar det.

264 Den här ryttaren är samma en, men i ett annat stadium av hans verksamhet.

265 Det första stadiet, en vit häst, ser Ni, han var bara en lärare, bara en antikristlig lärare. Han var emot Guds Ord.

266 Och hur kan man nu vara en antikrist? Vem som helst, som förnekar, att vartenda Ord av det här är sant, och ska läras ut på precis samma sätt, är en antikrist, för de förnekar Ordet. Och Han är Ordet.

267 I det första stadiet, nu, den vita hästen, var han bara en lärare, men en antikristlig ande i sin lära och dess kvalitet. Det var oskyldigt. Det kunde inte skada någonting, verkade det som, fortsätt bara! Det är på det viset, Satan kommer in. Å, han är en slug typ.

268 Han sa till Eva, han sa: "Nu, ser Du, söker Du efter vishet. Du vet inte, vad som är rätt och fel." Han sa: "Om nu dina ögon öppnades, skulle Du få veta det." Och han sa: "Frukten är mycket angenäm. Den är god. Den är — den är behaglig för ögat. Du borde ta den nu. Du vet inte, om den är det eller inte, eller hur?"

"Nej, det gör jag inte. Men Gud sa, att vi inte skulle göra det."

"Men, å, ja, jag vet, men . . ."

"Gud sa, att Han . . . Vi skulle dö."

269 Han sa: "Säkerligen kommer Han inte att göra så." Ser Ni, så godmodigt som det kunde vara. Se, vad det åstadkom!

270 Ge akt på hur den här antikristliga anden uppstår ibland den tidiga församlingen, en nikolaiternas lära! *Nikao*, "besegra"

lekmännen, skapa en helig man. Å, det är precis lika osk- . . . ”Nja, vi vill bara ha gemenskap. Å, Ni är utspridda här, ingen vet, var någon är någonstans. Jag tycker, att vi alla borde ha en organisation och bara vara annorlunda. Ser Ni, vi går och sluter oss samman! Vi borde göra en förening av det.” Och det är, vad det är. Det finns ingenting sådant som den Kristna Metodistförsamlingen. Det är inte någon församling, det är en förening. Baptist, det är inte en församling, det är en förening.

²⁷¹ Det finns bara en enda Församling, och det är Jesu Kristi mystiska Kropp. Och Den föds man in i, det är riktigt, genom förutbestämmelse. Det är riktigt. ”Alla, som Fadern har gett mig, kommer att komma. Ingen människa kan komma, med mindre Fadern kallar henne. Och alla, Han har gett mig, kommer att komma till mig.” Så det, det är det. Han bara . . .

²⁷² Lammet sitter där och ber — ber för oss, tills den siste kommer in. Den lilla klockan ringer, och Han går ut och intar Sin egendom då, ser Ni, det är alltsammans, hämtar hem Sin Församling, sina undersåtar. Och kastar Sin fiende i Eldsjön, och alla hans undersåtar går dit tillsammans med honom, och det är det. Sedan går vi ut i Tusenårsriket.

²⁷³ Samma ryttare, nu. I det här första stadiet var han oskyldig. Och det andra, nu, om man går litet högre, litet mer än det där, i det andra stadiet säger Bibeln, att han skulle bli ”given en krona”. Och de krönte en man, en övermänniska. Ser Ni, krönte honom! Och då kallade Bibeln honom inte för påve. Bibeln kallade honom för en ”falsk profet”. Varför? Jo. Naturligtvis måste han vara en falsk profet med sin antikristliga ande, som undervisade antikristligt emot det ursprungliga Ordet. För om han undervisade emot det ursprungliga Ordet, var det antikrist. Det var det. Och Ordet är Gud, ser Ni, Kristus. All right. Efter det där, nu, finner vi honom då krönt. Och då han nu blev krönt, var han väldigt oskyldig och hjälplös. Han var bara en liten man.

²⁷⁴ Men sedan, i Nicaea-Konciliet, blev han det, och Konstantin gav honom all egendomen. Och vad gjorde han då? Då, ser Ni, gav han, Satan, honom sin tron och myndighet. Bibeln säger så, liksom vi har gått igenom det.

²⁷⁵ Nästa sak vi nu finner, är att djävulen styr all politik, som någonsin har funnits eller någonsin kommer att finnas. Vi finner det i Matteus 4:11. Och nu finner vi då, att Satan redan hade politik.

²⁷⁶ Men han försöker få tag i Församlingen, så han går ner för att bedra Den. Han får sin övermänniska, arbetar in honom i en organisation och kröner honom till ”vikarie”, ser Ni, en kristusgestalt. Kristus handlade i Guds ställe. Ser Ni, den här mannen är en vikarie, istället för Gud. Förstår Ni? Precis samma sak, ”istället för Gud”, är det meningen, att han ska vara, en vikarie under Kristus.

277 Nu, då han gjorde det där, nu, vad gjorde han då sedan, då? Han, Satan, tog sin politiska makt, som han redan förfogade över och tog den religiösa makten, som han redan hade blivit krönt till, och la samman dem.

278 Och sedan gjorde han sig ännu en krona över dödsriket. Och de, som hade avlidit, om de betalade tillräckligt med pengar, skulle han hämta ut dem. Förstår Ni? Så nu är han — han är vikarie över Himmelen, över skärselden, som han vill kalla den. Ingenting sådant i Bibeln, ser Ni, men han måste hitta på någonting. Bibeln säger, att det kom ut ur den bottenlösa avgrunden och återvänder dit samma väg. Och på jorden, en makthavare!

279 Vad var det nu, han blev given då? Först hade han en båge, men han hade ingen pil. Men nu har han ett mäktigt svärd i sin hand. Han kan göra någonting nu. Då hoppar han av sin vita häst, den vita hästen far vidare ut. Nu gränslar han vad? En röd häst, blod, blodröd häst. Den rider han verkligen. Å, förvisso. Nu blir han given stor makt och ett stort svärd, till att döda med, så han rider sin blodröda häst.

280 Vi ser från det Andra Inseglet, som bröts igår kväll, att han hade tagit freden ifrån jorden, och man dödade verkligen varandra. Och hans egen martyrologi, den romersk-katolska kyrkans, visar att de dödade sextioåtta miljoner protestanter, från Sankt Hippos tid. . . Efter Sankt Augustinus av Hippo fram till omkring femtonhundraåttio. "Sextioåtta miljoner". Schmuckers *Great Reform*, om Ni vill läsa det, *Glorious Reform*, rättare sagt, ser Ni. Sextioåtta miljoner bokförda i martyrologin, nu! Då ett av deras så kallade helgon fick uppenbarelsen, att någon, som motsatte sig den romerska kyrkan borde dö som kättare, satte det igång dem då. Gosse, han började utgjuta blodet! Han — han hoppade på sin vita hä- . . . , rättare sagt sin röda häst, och han började rida. Å!

281 Nu kommer hans stora makt. Han blev Himmelens vikarie och dyrkades som Gud. Härskare över jorden, genom att förena kyrkan och staten gjordes han till härskare på jorden, gav honom en krona över detta. Han kunde be själarna ut ur skärselden. Han kunde också be. . . Han var precis lik Gud på jorden, Guds ställföreträdare. Sammantaget hade han stor makt att döda vem som helst, som inte höll med om hans påbud. Vem ska kunna säga någonting åt honom? Kyrkan kan inte säga någonting, han är dess chef. Staten kan inte säga någonting, han är dess chef. Så de dog i miljoner. Alla de där små församlingarna, broder, upplöstes och dödades och mördades och blev lejonmat och allting annat. Förstår Ni? "Draken", Rom, "gav honom sitt säte och sin myndighet." Bibeln säger så. Förstår Ni? Så han red sin symboliska, röda häst genom människoblod, så att den blev en röd häst.

282 Nu ser Johannes honom på en svart häst. Han är förändrad, någonting annat.

283 Nu måste jag säga det här precis så, som det kom till mig. Och då, och om det kom till mig och inte stämmer överens med resten av Skriften, då gav Gud det aldrig. Ser Ni, Skrifterna måste, varenda en, det är bara en enda stor, stor — stor sak, så där. Skriftställe måste stämma med Skriftställe. Och vad som helst, som är tvärtemot Skriften . . . Om denne Herrens Ängel sa mig någonting, som inte var enligt Skriften, skulle jag inte tro Honom. Förstår Ni?

284 Jag sa där i Chicago här om dagen, då alla de där hundratals predikanterna . . . Var någon där i det där mötet? Visst. Det där mötet i Chicago, jag sa: "Nu talar Ni allesammans om att Ni har . . . Ni trodde, att Ni skulle få fast mig här ifråga om någonting." Ungefär som det är i det här rummet nu. Jag sa: "Vad är det? Ni har det emot mig." Jag sa: "Den Helige Ande visade mig för tre kvällar sedan, var varenda en av Er skulle vara. Och vi skulle inte vara i den där . . . Fråga Carl här, om det inte är riktigt!"

285 Och där var Hank och de allesammans: "Det är riktigt." Ni var där allesammans för att höra.

286 Jag sa: "Nu har Ni emot mig ifråga om min Lära. Det är det, det är fråga om. Nu vill jag, att en av Er ska komma hit och ta Din Bibel och stå bredvid mig och motbevisa Den." Det var den tystaste skara, man någonsin har hört. Jag sa: "Hur är det fatt med Er?" Jag sa: "Om Ni då vet, att Ni inte kan stå upp emot Ordet, så prata inte bakom ryggen på mig! Ni Teologie Doktorer och allting, som pratar om hur, presenterar Er som 'Doktor', 'Doktor', 'Doktor'. Och jag är en . . ." (Å, broder Wood och jag säger "nykomling" eller "gröngöling".) "Jag har ingen utbildning, kom aldrig genom någon predikantskola eller skola. Men hämta Du Din Bibel och kom hit och stå vid min sida, motbevisa ormens säd, dopet i Jesu Namn, eller vilken som helst av de där sakerna, som jag undervisar om!" Ingen sa ett ord. Det vet Ni allesammans. Det där var den tystaste skara, man någonsin har sett.

287 Ser Ni, de bara gal som jag vet inte vad. Nu, här är det, nu. Jag tror inte på att bråka med folk, men då det kommer dithän, att de försöker dra in en i det. Och jag skulle inte ha farit, men Den Helige Ande sa till mig, sa: "Far dit bort, bara! Jag ska stå bredvid Dig."

288 Sa det till dem tre eller fyra dagar i förväg. Ni var där allesammans och hörde herr Carlson och dem, och — och Tommy Hicks. Och de satt där allesammans. Och jag for tre dagar innan, och jag sa: "Ni kommer att vara tvungna att avboka den där platsen."

289 Det var en stormig kväll. Jag hade ett möte. Han sa: "Gå, ställ Dig vid det där fönstret, vid den tredje lilla dörren där!" Och jag gick dit och stod precis där inne. Jag tittade ut så där.

290 Han sa: "De har satt en fälla för Dig. De kommer att be Dig att tala i den där Ministerial Association of Greater Chicago." Han sa: "De har satt en fälla för Dig ifråga om Din undervisning i mitt Ord."

291 Han sa: "Nu kommer de att avboka den där platsen där borta. De kommer inte att få den. Och de kommer att komma till ett ställe, där det är brunt." Han sa: "Så här ser det ut." Jag stannade, och jag såg mig själv i ett hörn, tittade tillbaka dit och såg. Jag såg dem allesammans där. Jag såg alla de där predikanterna sitta där, hur de var. Jag tittade över dem alla. Och Han sa . . .

292 "Å", tänkte jag, "det är bäst, att jag inte far dit då, Herre, om de tänker göra så där. Jag vill inte såra deras känslor eller göra någonting fel."

Han sa: "Far! Jag ska stå bredvid Dig." Det gjorde Han. Det är riktigt.

293 Ni allesammans nu, det finns vittnen just här, som satt just där och vet, att det där är sant. Det är riktigt. Ja, Ni har banden här också. Men där är man, ser Ni.

294 Nu, här är nu hemligheten med det här. Och Det nu, då Det uppenbarades för mig tidigt i morse, innan det blev ljust. Då gick jag raskt till Skriften och började titta, söka rätt på det. Där var det. Tre av dem har hittills blivit absolut övernaturligt uppenbarade. Ja. Här är nu hemligheten med den svarta hästen, enligt det, som uppenbarades för mig.

295 Han har börjat rida på honom under den mörka medeltidens tid. Det är vad den mörka hästen representerade, den mörka medeltiden, för det var en midnattstid för de sanna troende, som fanns kvar. Ge nu akt på den där församlingstidsåldern, den där mittersta församlingstidsåldern, den mörka församlingstidsåldern! Ge akt på, hur Han säger: "Du har bara litet kraft." Det var en midnattstid för dem, för den sant troende. Se upp nu! Praktiskt taget allt hopp hade tagits ifrån den sanna Församlingen, för den här mannen styrde både kyrka och stat. Vad skulle de göra? Ser ni, katolicismen hade tagit makten över både kyrka och stat. Och alla, som inte var eniga med katolicismen, dödades. Det är orsaken till, att han var på en mörk häst. Och ge akt på, vilken mörk sak han hade gjort, ser Ni, så kan Ni se. Och Ni bara . . . Om Ni kan Er historia, så ge akt på den, så kommer Ni att . . . Ja, Ni behöver inte ens kunna den, för att — för att förstå Det Här. Se upp nu! Allt hopp var ute. Det är hans svarta häst.

Nu red han in på sin vita häst, listigt.

²⁹⁶ Sedan blev han given makt, han tog bort freden, slaktade miljonerna. Det var det, han skulle göra, då han red vidare fram. Och han gör det fortfarande. Förstår Ni?

²⁹⁷ Här är han nu på sin svarta häst, nu, och kommer fram. Den mörka medeltiden, det var den tiden. Just omkring den tiden, efter att kyrkan byggdes upp och kom till makten, kvävde de allting annat. Och gick igenom omkring hundratals och hundratals och hundratals år, det är vad varenda läsare känner till som den mörka medeltiden. Hur många vet det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Visst, den mörka medeltiden. Där är Er mörka häst, som representerar den där mörka medeltiden. Nu var allt hopp ute, inget hopp alls. Allting såg mörkt ut för de små troende. Det är nu orsaken till, att den kallades för, representerades av, den mörka hästen.

²⁹⁸ "Hans vågskålar, rättare sagt hans våg, i hans hand", ser Ni. Det ropades ut: "Mått vete för en penning och tre mått korn för en penning." Ser Ni, det där är faktiskt, vete och korn är det naturliga livsuppehållet. Det är, vad bröd osv. är gjort av. Men, ser Ni, han tog betalt för det här. Vad det betyder, är att han tog betalt av sina undersåtar för det slags hopp om liv, som han sände ut till dem genom att göra. . . Han började just vid den tiden att få dem till att betala för förböner, tog betalt för förböner. De gör det fortfarande, ni dagarsbönerna.

²⁹⁹ För vad var det, han gjorde? La världens rikedom under sig. Vågen som vägde ut: "Mått vete för en penning, tre mått korn för en penning." Ryttaren på en svart häst, ser Ni, han gjorde. . . Han tog ifrån sina undersåtar deras pengar. Då Bibeln förutsäger, att han äger ungefär hela världens rikedom. Liksom vi sa igår kväll om Ryssland och allt det där, de bara tar alla pengarna och berövar människorna allt, de har, allting. Så var så god!

³⁰⁰ Lägg nu märke till det! Ser Ni, var det där penning-tagandet i kyrkan kommer ifrån? Kom bort ifrån det där, att bygga en organisation, någonting stort, en miljon dollars här! Och — och ser Ni, vad modern till det är?

³⁰¹ Tack, Herre! Oj, oj! Jag är så glad. Jajamänsan. All right. Det har varit Hans nåd. Det är alltsammans. All right. All right.

³⁰² Det var en midnattstid. Förstår Ni det nu? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Och här tar han betalt för den sortens liv, det är hans korn osv. det naturliga, det var inte andligt nu. Det var korn, ser Ni, så, och kornbröd och vetebröd. Han tog betalt för den sortens liv, som han gav sina undersåtar. Tog betalt för prästernas böner, för att be folk ut ur skärselden. Tog betalt! Nu tar jag det här direkt ut ur historien. Tog betalt för, jag antar, att det är ni dagarsbön, antar jag, vad det. . . Varenda en här vet, vad det. . . Ni dagarsbön, jag antar, att det är någonting, man måste göra, Ni vet, någon botgöring. Någon måste betala för det. Han hämtar in världens rikedom åt sig, åt sig själv, in

i själva kyrkan. Och han rider fortfarande. Å, visst gör han det. Jajamänsan. Han rider fortfarande!

³⁰³ Lägg märke till det! Här är den goda delen nu. Lägg märke till det!

. . . *se till att du inte skadar* det här vinet och oljan!

³⁰⁴ ”Bara litet grand kvar där av Det, men Du rör inte Det!”

³⁰⁵ Nu är oljan . . . Den symboliserar Anden, Den Helige Ande. Jag ska ge Er några verser, om Ni vill. Det finns två Skriftställen. I 3:e Mosebok 8:12, där Aron, innan han gick in, måste smörjas med olja, Ni vet. Och i Sakarja 4:12, om oljan som kom och rann genom rören, och det står: ”Detta är min Ande, Oljan.” En sak till, om Ni vill se Matteus 14 . . . 25, det fanns en oförståndig jungfru, rättare sagt 25:3, den oförståndiga jungfrun hade ingen Olja, ingen Ande. Och Matteus 25:4, den förståndiga jungfrun hade Olja i sin lampa, Ande-fylld. Ande! Oljan är en bild på Anden. Å, glory! [Broder Branham slår ihop sina händer en gång. — Utg.] All right. Får Ni tag i det? [Församlingen säger: ”Amen.”] All right. Nu är oljan en bild på Anden.

³⁰⁶ Och vinet symboliserar uppenbarelsens stimulans. Å, jag — jag skulle vilja springa över hela platsen. Undrar om jag inte väckte upp grannskapet, då Herren visade mig det där, ser Ni, ”uppenbarelsens stimulans”. Förstår Ni?

³⁰⁷ Oljan och vinet är alltid förenade i Bibeln. Jag tog konkordansen och tittade efter. Det finns en rad av dem, liksom — liksom *så där*, där vinet och oljan hör ihop hela tiden. Förstår Ni?

³⁰⁸ Då ett Guds Löftesords Sanning verkligen har uppenbarats för Hans heliga, som är fyllda med Olja, blir de stimulerade allesammans. Vin är en stimulans. Glory! Jag känner Den just nu. Stimulerad med glädje, ropar! Förstår Ni? Och då Den gör det, har Den samma effekt på dem, som — som vinet har på en naturlig människa. För då uppenbarelsen har getts om en Guds Sanning, och den sant troende, är fylld med Olja, och uppenbarelsen uppenbaras, blir stimulansen så väldig, att Han får honom att uppföra sig onormalt. Riktigt. Glory! [Församlingen fröjdar sig. — Utg.] Ser ni, det är det, som sker med dem nu. Det är riktigt, det får dem att uppföra sig opassande.

³⁰⁹ Om Ni nu vill ha ett Skriftställe för det här, så börja bara läsa Apostlagärningarna 2! Var var de någonstans? De hade löftet, som hade blivit dem givet. Då hela löftet om Den Helige Ande utgöts över dem. Och var . . . Det var bekräftat enligt Skriften. Nu, ser Ni . . .

³¹⁰ Tänk om de hade sagt . . . ”Vänta nu, Han sa till oss att vänta här uppe på vår verksamhet.” Och efter åtta dagar hade de sagt: ”Nja, jag ska säga Er, pojkar”, hade Markus sagt till Matteus, ”Jag — jag tror, att vi redan har Det, pojkar. Tror Ni inte det?

Ser Ni, vi har Det redan. Medan vi höll på att vänta på vår verksamhet nu, borde vi bara ha gått ut och predikat. Han sa till oss att komma hit upp och vänta, och det är åtta dagar, vi har varit här.”

”Nja, låt oss vänta en till!”

³¹¹ Nio dagar kom. Då kommer Markus fram, eller — eller — eller kanske en av resten av dem, Johannes, och sa: ”Jag — jag — jag tror, att vi inte borde vänta längre. Jag tror, att vi redan har fått Det. Eller hur?”

³¹² Då kan jag se Simon, för han hade nycklarna, som Ni vet. ”Vänta nu en minut, pojkar! Skriften har någonting att säga om det här. Han talade aldrig om för oss precis hur många dagar, vi skulle vänta. Han sa: ’Ni ska stanna här till dess! Ni ska stanna här, tills Joels profetia går i uppfyllelse, tills Jesajas profetia är bekräftad!’”

³¹³ ”För med stammande läppar och med andra tungomål ska jag tala till det här folket. Och detta är vederkvickelsen.” Det här är vinet, som är utgjutet. Vad är vin i Bibeln? Vederkvickelser. ”Det här är vederkvickelserna, som kommer från Herrens Närhet.” Förstår Ni? Det är — det måste vara enligt Skriften nu. Förstår Ni?

³¹⁴ Så, ser Ni, vinet representerar uppenbarelsens stimulans. Och då Den Helige Ande föll, och de såg Guds Eld falla över sig, oj, det började stimulera dem. Och innan man visste ordet av, blev de så stimulerade, att folk faktiskt trodde, att de var druckna, men de var stimulerade av uppenbarelsen. Av Guds... Här är det! Guds bekräftade uppenbarelse, som klargjordes för dem, de var lyckliga över Den. Gud lovade det. Här uppenbarades det för dem och bekräftades för dem. Amen! Här var en man, som stod där och sa: ”Det här är Det Där! Det här är Det!” Och där var Det, bekräftat av samma tecken, som vi har idag. Det finns — det finns stimulans genom uppenbarelse. Förstår Ni? Och nu hade de Den verkliga då.

³¹⁵ Det är orsaken till, att Petrus kunde komma ut där och säga: ”Å, Ni män från Judeen och Ni, som bor i Jerusalem, lyssna till mig! Alla Ni Teologie Doktorer, lyssna till vad jag ska berätta för Er, ser Ni!”

³¹⁶ Å, så underbart! Uppenbarat! Uppenbarat! De blev så stimulerade, då de såg det bekräftat. Det där gör bara alltid så där. Det gör det alltid.

³¹⁷ Då jag ser, att Gud lovade att göra en viss sak i den här tiden, då Han lovade att bryta de här Inseglen i den här yttersta tiden! Och Ni förstår inte fröjden, härligheten, då jag såg Honom uppenbara det här, stod där och såg det ske! Och veta, att jag kan ta vem som helst till vittne på, att Han aldrig sa någonting till oss, utom det, som skedde på det där viset. Och att sedan förstå den glädje, som är i mitt hjärta, då jag ser Hans löfte för

den här yttersta tiden, hur Han lovade att göra det. Och här ser jag det bekräftat och fullständigt tillrättalagt. Jag är bara . . . Ni hör mig säga: ”Jag känner mig religiös.” Det är det, det är fråga om. Stimulansen är så stark, att jag — jag — jag bara — nästan är färdig att börja uppföra mig underligt, Ni vet. Stimulans av uppenbarelsen! All right.

318 De blev så stimulerade av uppenbarelsen, att de bekräftade, all right, löftet. Nu, oj, oj! Där bröt stimulansens glädje ut, så att folk sa: ”De är druckna av nytt vin.”, då Gud uppenbarade Sitt löfte till dem. Och Han inte bara uppenbarade det, men Han bevisade det.

319 Det där är, vad jag alltid har sagt. En människa kan säga vad som helst, ja, hon skulle bara kunna passa på att säga någonting, men då Gud kommer dit och bekräftar det!

320 Nu säger Bibeln: ”Om det finns en ibland Er, som gör anspråk på att vara andlig eller en profet, om han säger de här sakerna, och det inte går i uppfyllelse, så bry Er inte om honom! Frukta inte alls för honom! Frukta inte för den mannen! Men om han säger det, och det går i uppfyllelse, då är det jag, ser Ni. Jag, jag är i detta. Det bevisar, att det är jag.”

321 Och så den där lilla samaritiska kvinnan. Då Skriften sa, att denne Messias skulle göra de här sakerna, och Han stod här och gjorde det precis exakt, som Skriften sa. Sa hon: ”Där är Han. Kom och se en Man! Är inte det där exakt det, som Skriften sa skulle ske?” Ser Ni, hon blev stimulerad av uppenbarelsen. Är det riktigt? [Församlingen säger ”Amen.” — Utg.] Hon blev stimulerad av uppenbarelsen, då den bekräftades. Förstår Ni? Det är riktigt. Hon visste, att det fanns. . .

322 ”Vi vet, att Messias kommer, som kallas för Kristus. Och då Han kommer, kommer Han att göra de här sakerna.” Hon såg det.

Och Han sa: ”Jag är Han.”

323 Då började stimulansen. Och iväg gick hon och ropade, och ner genom staden. Hon lämnade sin gamla vattenkruka och gick ner dit och sa till männen: ”Kom, se!”

324 Om Ni nu bara kände till Österlandets traditioner, så var det fel för henne att göra så. Jajamänsan. Den sortens kvinna, ingen skulle lyssna till henne. Nänämensan. Ser Ni, hon hade en stämpel, och då hon . . . Om hon skulle gå nedför gatan så där och uppföra sig så där, bryr männen på gatan sig inte om henne.

325 Men, broder, hon hade ett Livets Ord där! Hon var stimulerad. Man skulle kunna . . . Det var liksom att försöka släcka ett brinnande hus en blåsig dag. Å, det är någonting, som fläktar på det! Hon var — hon var redo. Ja. De kunde inte släcka Det Där. Det var Guds Eld, som brann. Jajamänsan. Hon sa: ”Om Ni inte tror, att det är så, så kom bara hit bort, där mötet pågår! Jag ska visa Er det.” Ja. Så är det. Ja. Jajamänsan.

326 Och så gick männen ut dit. Och Han gjorde det inte en enda gång till. Men de visste, att någonting hade hänt med den där kvinnan. Hon var förvandlad, så de trodde på Honom. Jajamänsan. De trodde på Honom.

327 För: "Tron kommer genom att man hör, hör Guds löfte, Guds Ord, och ser det bli verkliggjort." För Det är ett frö. Och då Det är sått, kommer det att komma till Liv. Det kommer att åstadkomma precis det, som Det talar om. Om det inte gör det, då är det inte Guds Frö. Eller så visste inte såningsmannen, hur han skulle så Det. Han var inte sänd av Gud till att så Frön. Han kanske sår dem uppe på en klippa eller någonting. Förstår Ni? Så — så ser Ni, såningsmannen sår Fröna, Gud tar hand om Dem, De faller på rätt plats, ser Ni. Oj, oj!

328 Vad säger Det då till den här ryttaren i svart? "Skada inte mitt vin och min Olja! Rör Det inte, mitt vin och min Olja! Jag har bara litet grand av Det där nere, men det finns fortfarande litet grand där. Ja. Nu kan Du fortsätta igenom och mäta ut allt den där sortens liv, som Du ger ut, det är Din sak. Du kommer att få betala för det där nere. Men då Du träffar på det där vinet och Oljan, låter Du det vara ifred!" Oj, oj! Om Du kan, om Du . . .

329 Med andra ord, så här: "Om Du får tag i några av min lilla Hjord, som är fyllda med min Olja och mitt vin, ser Du, det rena Ordets vin och Olja, ser Du, och Du tänker döda dem. För Du, Du gör det. Det är, vad Du gör. Så tvinga dem inte till att säga några 'Ave Maria' eller göra någonting sådant, eller några av Dina trosbekännelser! Håll Dina händer borta ifrån dem. De vet, vart de är på väg, för de är smorda med min Olja. Och genom att de är smorda med min Olja, har de glädjens vin, för de känner till mitt Löftesord: 'Jag ska låta dem uppstå igen.' Skada inte Det Där! Gå inte och försök smutsa ner dem! Håll Dig därför bara borta ifrån Det! Nej." Alla . . .

330 Han bekräftar Sitt Ord och hämtar in Det. De visste. De visste, att de skulle uppstå igen. Å, så jag tycker om det där! Huitt! De kommer att uppstå igen. Här kommer den svarta hästen ridande nu, den mörka medeltiden.

331 Där for den vita hästen, vi har sett, vad den gjorde, fullkomligt. Här kommer den röda hästen, vi ser exakt, vad den gjorde. Här kommer den svarta hästen. Ser Ni, han är samme ryttare hela tiden, vad han än gör, raka vägen fram genom tidsåldrarna.

332 Nu finner vi, att han mätte ut det och tog betalt för det, exakt: vetet, det naturliga, det naturliga livet. Det är, vad de levde på.

333 Men symboliskt, Ande, Olja, och vinets glädje. "Det där andliga Livet, skada inte Det! Låt Det vara ifred!" Med andra ord: "Rom, Du rör Det inte! Det är mitt! Det där tillhör mig!"

334 Nu har jag en sak till här, som jag vill, att Ni ska veta. Lägg märke till, att det inte var ett av de fyra Väsendena, som sa: "Rör

inte Oljan och vinet!” Märkte Ni det? De fyra Väsendena hade talat, men . . . Se upp, låt mig bara läsa upp här, bara ett litet stycke, ser Ni, nu.

. . . mått, en penning, för en — för en . . . vete för en penning, och tre mått korn för en penning, och se till att du inte skadar vinet och oljan!

335 Lyssna nu här!

Och jag — och jag hörde en röst mitt ibland de fyra väsendena . . .

336 Vad var Det? Lammet! Amen! Det var inte de fyra Väsendena. Lammet sa det. Varför? Han tänker hämta de Sina. Det där tillhör Honom. Han har återlöst det. Förstår Ni? Amen! ”Du rör inte den där Oljan!” Nänämensan. Inte de fyra Väsendena, utan Lammet var den, som sa det. Och oj, oj! Lammet! Inte . . . De fyra Väsendena tillkännagav inte det här. Lammet sa det självt.

337 Då de fyra Väsendena sa: ”Kom och se!”, och de gick, och de såg det så där.

338 Och Han sa: ”Ett mått vete för en penning, och för må- . . . Och så mycket så här, och så mycket korn.” Men sedan ropade Lammet ut mitt ibland dem och sa: ”Men skada inte vinet och Oljan!” Mmm. Det är riktigt. Oj, oj! Lyssna till det: ”Du skadar inte Det, gosse, annars ska Du få betala för det en dag!” Oj, oj!

Halv tio.

339 Nåväl, så långt jag kan förstå, och så långt som jag vet, och med allt som jag tror på i mitt hjärta, är detta den sanna betydelsen av de där tre Inseglen. Jag vill tacka Gud för den. Och jag vill säga detta, att det är den uppenbarelse, som Han gav mig. Han gav det där åt mig, uppenbarelsen om Det. Och jag tror verkligen, att vi lever i den yttersta tiden.

340 Imorgon kväll ska vi ta den där ryttaren på den blekgula hästen. Och nu vet jag inte. Jag vet inte. Gud vet, att det är sant. Jag vet inte ett dugg om det. Nej.

341 Jag tittade i mina gamla papper, som jag hade för åratal sedan. Jag träffade broder Graham Snelling för en stund sedan. Han kanske har gått ut. Men jag kommer ihåg, då jag predikade här tidigare. Jag slog upp för att se efter, vad jag sa för åratal sedan. En dag, då jag gick igenom Uppenbarelsboken, tog jag alla fyra hästryttarna på en gång.

342 Jag sa: ”En vit häst, det var den tidiga församlingen, utan tvivel.” Jag läste det ur en av adventisternas böcker. Och jag läste någonting där, jag sa: ”Det där var den tidiga församlingen, som gick ut och vann seger.” Och den nästa var en svart häst, jag sa . . . Jag har glömt nu, vad jag kallade den där svarta hästen. Jag sa . . .

343 Rättare sagt: "Den röda hästen", jag sa: "Den hästen betyder troligen, att — att det är besvärligheter på väg, och det kommer att betyda, att en massa krig kommer att hindra, eller någonting sådant." Jag sa: "Troligen kommer det att bli en massa krig." Jag sa: "Det är, vad det kommer att bli." Och så sa jag: "Den — den blekgula häs- . . ."

344 Rättare sagt, "Den — den svarta hästen", sa jag, "den — den betyder att — att det kanske kommer att komma en svart tid på jorden, då alla stjärnorna kommer att — kommer att sluta skina, solen kommer att gå ner, och månen inte kommer att ge sitt ljus." Jag sa: "Det är troligen, vad det där betyder."

345 Jag sa: "Den gulbleka hästen, den betyder, att en massa sjukdom är på väg." Nu vet jag inte, vad det betyder. Men det där, det var min tolkning av det då, för jag tog det så gott jag kunde, här jag stod i talarstolen.

346 Men å, jag nästan sa någonting! All right. Hrm! Å! Ni ska — Ni ska få se. Se bara upp, ser Ni!

347 Å, är vi nu inte glada för den här stunden, som vi lever i? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Då vi ser allt det här, som är på väg, tänker jag:

Nationer bryter samman, Israel vaknar,
De tecken, som profeterna förutsa.
Hedningarnas dagar räknade, betungade med
plågor,
"Vänd om, å, skingrade till Era egna!"

Återlösningens dag är nära,
Människors hjärtan sviktar av rädsla.
Var fylld med Anden, Era lampor putsade och
klara,
Se upp, Er återlösning är nära! (Oj, oj!)

Falska profeter ljuger, Guds Sanning förnekar
de,
Att Jesus Kristus är vår Gud.

Tror Ni det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

Men vi ska gå, där apostlarna har gått.

För återlösningens dag är nära,
Människornas hjärtan sviktar av rädsla.
Var fyllda med Anden, ha Era lampor putsade
och klara,
Se upp, Er återlösning är nära!

348 Är inte det där underbart? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Jag älskar det där. Återlösningen är nära.

Och det ska bli ljust vid aftontiden,
 Stigen till Härligheten ska Du säkert finna.
 I vattenvägen är Ljuset idag,
 Begraven i Jesu dyrbara Namn.
 Ung och gammal, omvänd Dig från all Din
 synd!
 Den Helige Ande kommer säkert att komma in.
 Aftontidsljuset har kommit,
 Det är ett faktum, att Gud och Kristus är En.

Han är Ordet! Oj, oj! Underbart!

Snart ska Lammet hämta Sin Brud till att evigt
 vara vid Hans sida,
 Hela Himlens härskara kommer att vara
 samlad.

Å, det kommer att bli en härlig syn, alla de
 heliga i fläckfritt vitt.

Och hos Jesus ska de festa i Evighet.

Å, "Kom och ät middag!," bjuder Mästaren,
 "Kom och ät middag!"

Å, Du får festa vid Jesu bord hela tiden.

Han, som gav skaran mat, förvandlade vatten
 till vin,

Till den hungrige ropar nu: "Kom och ät
 middag!"

Å, "Kom och ät middag!" bjuder Mästaren,
 "Kom och ät middag!" (Ät middag på Ordet!)

Å, Du får festa vid Jesu bord hela tiden.

Han, som gav skaran mat, förvandlade vatten
 till vin,

Till den hungrige ropar nu: "Kom och ät
 middag!"

349 Oj, oj! Är Ni hungriga? [Församlingen fröjdar sig. — Utg.]
 "Saliga är de, som hungrar och törstar efter rättfärdighet."

350 Älskar Ni Honom? [Församlingen säger "Amen." — Utg.]
 Älskar Ni Honom? Ackordet för *Jag älskar Honom*, Ni vet! Låt
 oss alla bara stå upp nu och räcka upp våra händer och uttrycka
 oss för Honom! "Jag älskar Honom, jag älskar Honom, för att
 Han först älskade mig." All right, alla tillsammans nu!

Jag älskar Honom, Jag älskar Honom
 För att Han först älskade mig
 Och köpte min frälsning
 På Golgatas träd.

351 [En broder talar ett annat tungomål, broder Branham gör
 paus. — Utg.] Bara riktigt vördnadsfulla! Vi har en uttydare här,
 broder Higginbotham. Jag vet inte, om han är här ikväll eller
 inte. Vi vill ta reda på, vad Han sa till oss. Vänta bara en minut!
 Här, här . . . [En syster ger en uttydning.]

³⁵² Visst, pris ske Herren! Min tro lyfts upp högt i Gud. Ni, älskar Ni Honom ikväll av hela Ert hjärta? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Å, prisa Honom och säg: "Tack, Herre Jesus!" [Församlingen prisar Gud.]

³⁵³ Så vi prisar Dig av hela vårt hjärta, Herre! Ära vare Gud!

³⁵⁴ Prisa Honom bara, alla Ni människor! Gud vare med Er! [Församlingen fortsätter att fröjda sig och prisa Gud — Utg.]

TREDJE INSEGLET SWD63-0320
(The Third Seal)

SERIEN UPPENBARELSEN OM DE SJU INSEGLN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska onsdag kväll den 20 mars 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org